

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE

ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-RR/7032/23

Spis. zn.: ZN/599/RR/23

Počet listů:

Počet příloh:

Počet listů příloh:

Vyřizuje: Matasová Soňa

Datum: 17.4.2024

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení) ve znění pozdějších předpisů a podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b) a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na podkladě **odvolání: Ing. Martina Petříka**, Na Hřišti 1382, 332 02 Starý Plzenec ze dne 20.10.2023, **Ing. Jiřiny Petříkové**, Ke Hřišti 1382, 332 02 Starý Plzenec ze dne 24.10.2023, **Miloslava Skobly**, K Lomu 1119, 332 02 Starý Plzenec ze dne 15.10.2023, **Marie Skoblové**, K Lomu 1119, 332 02 Starý Plzenec ze dne 15.10.2023, **Anny a Josefa Bártových**, oba bytem K Lomu 1087, 332 02 Starý Plzenec ze dne 22.10.2023, **Evy Caithamlové**, K Lomu 1089, 332 02 Starý Plzenec ze dne 22.10.2023, **JUDr. Dany Savelia**, Jedlová 1113, 332 02 Starý Plzenec ze dne 20.10.2023, **Ing. Jana Štěpána, MBA.**, Jedlová 1114, 332 02 Starý Plzenec ze dne 24.10.2023, **Mgr. Libuše Pechové**, K Lomu 1100, 332 02 Starý Plzenec ze dne 27.10.2023, **Ing. Zdeňka Pecha**, K Lomu 1100, 332 02 Starý Plzenec ze dne 26.10.2023, proti **územnímu rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec**, odboru výstavby, č. j. 2553/2022/MěÚSP-57 ze dne 25.9.2023, kterým byla podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) **umístěna stavba: rekonstrukce fotbalového hřiště z UMT** na pozemku parc. č. 343/1, 343/162, 345/33, 346/2 v k. ú. Starý Plzenec, přezkoumal uvedené rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání podaná Ing. Martinem Petříkem, Ing. Jiřinou Petříkovou, Miloslavem Skoblou, Marií Skoblovou, Annou a Josefem Bártovými, Evou Caithamlovou, JUDr. Danou Savelia, Ing. Janem Štěpánem, MBA., Mgr. Libuší Pechovou, Ing. Zdeňkem Pechem proti rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), č. j. 2553/2022/MěÚSP-57 ze dne 25.9.2023, kterým byla umístěna výše uvedená stavba, **se zamítají** a napadené **rozhodnutí** stavebního úřadu **se potvrzuje**.

Účastník řízení ve smyslu § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.:

SK Starý Plzenec z. s., IČO 45330581, Na Hřišti 109, 332 02 Starý Plzenec

Město Starý Plzenec, IČO 00257257, Smetanova 932, 332 02 Starý Plzenec

ČEZ Distribuce a.s., IČO 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV – Podmokly, 405 02 Děčín

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje, jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) nejprve zjišťoval, zda bylo odvolání přípustné (podané účastníkem řízení, a jestli směřovalo proti výrokové části rozhodnutí) a zda bylo včasné (podané v rámci zákonem stanovené lhůty).

Odvolací orgán zjistil, že rozhodnutí stavebního úřadu č. j. 2553/2022/MěÚSP-57 bylo účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona (osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno), kterými jsou JUDr. Dana Savelia, Ing. Jan Štěpán, MBA, Miloslav Skobla, Marie Skoblová, Ing. Martin Petřík, Ing. Jiřina Petříková, Ing. Zdeněk Pech, Mgr. Libuše Pechová, Josef Bárta, Anna Bártová, Eva Caithamlová, doručeno veřejnou vyhláškou dne 12.10.2023. Poslední den pro podání odvolání tak byl pátek 27.10.2023. Odvolání všech jmenovaných byla na stavební úřad doručena před uplynutím odvolací lhůty, tudíž se v případě odvolání JUDr. Dany Savelia, Ing. Jana Štěpána, MBA, Miloslava Skobly, Marie Skoblové, Ing. Martina Petříka, Ing. Jiřiny Petříkové, Ing. Zdeňka Pecha, Mgr. Libuše Pechové, Josefa Bárty, Anny Bártové a Evy Caithamlové jedná o odvolání přípustná a včasná.

Odvolací orgán dále dle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžadoval-li to veřejný zájem. K vadám řízení, u nichž nešlo mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíželo.

Úvodem odvolací orgán upozorňuje, že na základě ustanovení § 334a odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, jenž nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2024, postupuje v dané věci podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a prováděcích právních předpisů a rovněž zvláštních právních předpisů platných do 31. prosince 2023.

Stavební úřad obdržel dne 1.12.2022 žádost SK Starý Plzenec z. s., IČO 45330581, Na Hřišti 109, 332 02 Starý Plzenec o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané: rekonstrukce fotbalového hřiště z UMT na pozemku parc. č. 343/1, 343/162, 345/33, 346/2 v k. ú. Starý Plzenec.

Opatřením ze dne 20.12.2022 vyzval stavební úřad žadatele k doplnění žádosti o závazná stanoviska dotčených orgánů, současně usnesením územní řízení přerušil. Dopisem ze dne 10.1.2023 oznámil stavební úřad zahájení územního řízení, k projednání žádosti nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Z ústního jednání, konaného dne 14.2.2023, spojeného s ohledáním na místě, byl sepsán protokol.

Stavební úřad dopisem ze dne 24.2.2023 vyzval žadatele k doplnění žádosti o stanovené podklady a územní řízení současně usnesením přerušil. Proti usnesení o přerušení se odvolal Ing. Martin Petřík, Ing. Jiřina Petříková, Ing. Jan Štěpán, MBA.

O jejich odvolání bylo rozhodnuto zdejším odvolacím orgánem pod č. j. PK-RR/1765/23 ze dne 24.5.2023.

Usneseními ze dne 25.1.2023 rozhodl stavební úřad, že Marii Skoblové a Miloslavu Skoblovi náleží v předmětném územním řízení postavení účastníků řízení. Usneseními ze dne 8.2.2023 bylo dále rozhodnuto, že Ing. Martin Petřík a Ing. Jiřina Petříková jsou účastníky územního řízení o umístění stavby: rekonstrukce fotbalového hřiště z UMT. Usneseními ze dne 22.2.2023 rozhodl stavební úřad, že účastníkem daného územního řízení je rovněž Marek Vais a Ing. Ondřej Hašek. O tom že Ivana Hašková Šauli není účastníkem územního řízení ve věci rekonstrukce fotbalového hřiště z UMT rozhodl stavební úřad usnesením ze dne 22.2.2023. Usneseními datovanými 21.4.2023 bylo rozhodnuto, že Ing. Zdeněk Pech a Mgr. Libuše Pechová jsou účastníky územního řízení o umístění stavby. Usnesením ze dne 26.9.2023 rozhodl stavební úřad, že Ing. Vít Soušek není účastníkem předmětného územního řízení. Toto usnesení bylo na základě odvolání Ing. Víta Souška zdejším odvolacím orgánem pod č. j. PK-RR/5257/23 potvrzeno a odvolání Ing. Víta Souška bylo zamítnuto.

Sdělením ze dne 12.7.2023 obeslal stavební úřad do vlastních rukou všechny účastníky řízení s tím, že mohou uplatnit námitky, seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Účastníky řízení informoval, že jelikož je nově počet účastníků řízení vyšší než 30, bude další písemnosti doručovat veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky (mimo účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu). Účastníky řízení dále poučil, jaké námitky mohou v územním řízení účinně uplatňovat.

Proti projednávanému záměru byly jednotlivými účastníky v průběhu řízení podány námitky. Námitky v řízení opakovaně uplatnili tito účastníci: Marie Skoblová, Miloslav Skobla, Mgr. Jana Havlová, Ing. Jan Štěpán, MBA., Ing. Jiřina Petříková, Ing. Martin Petřík, JUDr. Dana Savelia, Ing. Zdeněk Pech, Mgr. Libuše Pechová, Eva Caithamlová, Anna Bártová, Josef Bárta.

Rozhodnutím č. j. 2553/2022/MěÚSP-57 ze dne 25.9.2023 umístil stavební úřad podle § 79 a 92 stavebního zákona stavbu: rekonstrukce fotbalového hřiště z UMT na pozemku parc. č. 343/1, 343/162, 345/33, 346/2 v k. ú. Starý Plzenec. V odůvodnění rozhodnutí se stavební úřad zabýval uplatněnými námitkami účastníků řízení. Rozhodnutí bylo účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona doručováno veřejnou vyhláškou.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu se odvolali tito účastníci řízení: Ing. Martin Petřík, Anna a Josef Bártovi, Eva Caithamlová, Marie Skoblová, Miloslav Skobla, JUDr. Dana Savelia, Ing. Jan Štěpán, MBA, Ing. Jiřina Petříková, Mgr. Libuše Pechová, Ing. Zdeněk Pech. Obsah jednotlivých odvolání je uveden níže spolu s reakcí odvolacího orgánu.

S podanými odvoláními seznámil stavební úřad ostatní účastníky řízení a stanovil jim lhůtu k případnému vyjádření. Možnosti vyjádřit se k uplatněným odvoláním nikdo z účastníků řízení nevyužil.

Poté stavební úřad napadené rozhodnutí spolu se spisovým materiálem předal zdejšímu odvolacímu orgánu. Odvolací orgán posoudil napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho souladu s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v podaných odvolání. K vadám řízení, o

nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, nepřihlížel.

Odvolací orgán posoudil napadené rozhodnutí a předložené podklady, a z obsahu jednotlivých odvolání vyplývá, že směřují proti souhlasnému závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022. Stavební úřad je povinen před vydáním územního rozhodnutí, posoudit jeho soulad s požadavky § 90 stavebního zákona, tedy je povinen vyhodnotit, zda žadatel průkazným způsobem vyhověl požadavkům daným zákonem. Jedním ze základních požadavků je dle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona ochrana veřejných zájmů. Ochranu veřejných zájmů svěřuje stavební zákon dotčeným orgánům, a to prostřednictvím požadavků uplatňovaných těmito orgány, s nimiž dle § 4 odst. 2 stavebního zákona stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti. Soulad s požadavky na ochranu veřejných zájmů je posuzován většinou na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. V souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu požádal odvolací orgán dopisem ze dne 14.12.2023 příslušný nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR o potvrzení nebo změnu výše citovaného závazného stanoviska. O tomto kroku odvolací orgán dopisem ze dne PK-RR/7204/23 účastníky řízení uvědomil.

Odvolací orgán obdržel od žadatele na základě jeho výzvy ze dne 19.12.2023 rozhodnutí Městského úřadu ve Starém Plzenci, odboru životního prostředí, jako orgánu ochrany přírody, č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21 ze dne 22.1.2024, kterým bylo povoleno kácení dřevin, které rostou na hraně cvičiště a zasahují do nově rekonstruovaného hřiště. Právní moc rozhodnutí je vyznačena dnem 24.1.2024 (dle rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, č. j. PK-ŽP/3740/24 je tento údaj nesprávný a rozhodnutí nabylo právní moci dne 8.2.2024). Dne 14.3.2024 bylo do spisového materiálu doplněno rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí č. j. PK-RR/3740/24 ze dne 1.3.2024, které nabylo právní moci dne 14.3.2024, jímž bylo ve zkráceném přezkumném řízení změněno výše uvedené rozhodnutí orgánu ochrany přírody č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21. Rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí došlo k upřesnění stanovené náhradní výsadby ke kompenzaci vzniklé ekologické újmy.

Dne 11.3.2024 bylo odvolacímu orgánu doručeno závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ ze dne 8.3.2024. Ministerstvo zdravotnictví ČR, jako nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví podle § 149 odst. 7 správního řádu ve spojení s § 80 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022 potvrdil. Dle nadřízeného orgánu ochrany veřejného zdraví postupovala Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni v dané věci správně a nadřízený orgán se s jejím závazným stanoviskem č. j. KHSPL/34521/21/2022 ztotožňuje. Ministerstvo zdravotnictví konstatuje: „Podle § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. se *hlukem*

rozumí „zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, zvuk působený v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce.“ Prováděcím právním předpisem se rozumí nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací ve znění pozdějších předpisů (dále i „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“). Hlasové projevy, údery od míčů, hluk z pískálek apod. tedy nelze z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví (dále i „OOVZ“) považovat za hluk. Jedná se o tzv. náhodné zdroje hluku, kde převažuje faktor obecného obtěžování, které nelze kvantifikovat, resp. pro ně uplatnit hygienické limity. Tyto náhodné hluky z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku nebo hluku z dopravy. Tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. Dle § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. „Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, které jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letiště, správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace, provozovatel, popřípadě vlastník dráhy, osoba, která je pořadatelem veřejné produkce hudby a nelze-li pořadatele zjistit, pak osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, a dále provozovatel provozovny a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk (dále jen „zdroje hluku nebo vibrací“), jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby...“. Provozovatel zdroje hluku je povinen nepřekračovat hygienické limity, avšak stanovené nařízením vlády č. 272/2011 Sb. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, a které jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními (např. provozní řád hřiště). V souvislosti se shora uvedeným OOVZ nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp.

náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany OOVZ požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku.“

Závěrem nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví uvádí, že z jejich hlediska nemá na posouzení záměru vliv pojmenování hřiště, zda se jedná o hřiště tréninkové či zápasové, protože záměr se posuzuje vždy podle obsahu PD nikoli pojmenování. K ostatním věcem uvedeným v odvolání se Ministerstvu zdravotnictví nenáleží vyjadřovat, neboť se netýkají veřejných zájmů jím chráněných a orgány ochrany veřejného zdraví nejsou zmocněny a oprávněny tuto problematiku řešit.

Vzhledem k tomu, že správní orgán, který řízení vede, musí závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu posoudit, přičemž posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti (to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek), provedl odvolací orgán toto posouzení. Provedeným posouzením dospěl odvolací orgán k závěru, že závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ splňuje požadavky správního řádu na obsah závazného stanoviska, obsahuje závaznou část a odůvodnění. V odůvodnění jsou uvedeny důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se nadřízený správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. K uvedenému odvolací orgán konstatuje, že závazné stanovisko nadřízeného orgánu ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR, je jasné, přehledné, srozumitelné a rovněž v něm tento orgán reagoval na odvolací námítky spadající do jeho odborné působnosti.

S veškerými v odvolacím řízení nově doplněnými podklady byli všichni účastníci řízení seznámeni dopisem ze dne 14.3.2024. Ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu poučil odvolací orgán účastníky řízení o možnosti vyjádřit se k novým podkladům rozhodnutí, jejichž kopie tvořily přílohu daného seznámení a zároveň je upozornil, že následně rozhodne ve věci. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 285/2021-48 ze dne 24.10.2023 bylo seznámení doručeno jednotlivě, kromě dotčených orgánů a účastníků řízení podle § 85 odst. 1 a 2 písm. a) stavebního zákona také odvolatelům. Ostatním účastníkům řízení bylo seznámení s podklady rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou.

Dne 18.3.2024 obdržel odvolací orgán od Ing. Jana Štěpána, MBA. žádost o prodloužení lhůty pro seznámení s podklady, přičemž totožnou písemnost od jmenovaného obdržel 2x i následující den, tedy 19.3.2024.

Dne 19.3.2024 obdržel odvolací orgán od Ing. Jiřiny Petříkové, prostřednictvím datové schránky, „důraznou žádost“ o prodloužení termínu pro seznámení se s podklady, přičemž následuje upozornění, že pokud termín nebude prodloužen bude jmenovaná věc řešit soudně a s Policií ČR. Konstatuje, že v současné době pečuje o nemocné dítě, tudíž nemá časový prostor seznámit se s podklady rozhodnutí. Zároveň vyjadřuje své rozhořčení, že se odvolací orgán věci zjevně dostatečně nevěnuje, neboť pracuje příliš rychle ve prospěch žadatele. Ing. Jiřina Petříková písemně prostřednictvím datové schránky opětovně kontaktovala odvolací orgán dne 21.3.2024, přičemž opět konstatuje, že má zákonné právo seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí a ofotit si je.

K výše uvedeným žádost o prodloužení lhůty uvádí odvolací orgán následující:

Správní řád v ust. § 36 odst. 3 stanoví, že účastníci řízení mají právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Účelem tohoto procesního práva je signalizovat účastníkovi, že správní řízení se chýlí ke konci a účastník řízení má právo vyjádřit se bezprostředně před vydáním rozhodnutí ke všem shromážděným podkladům. Institut seznámení se s podklady pro rozhodnutí slouží k tomu, aby účastník řízení měl možnost seznámit se se všemi podklady, které správní orgán pro rozhodnutí opatřil a do spisu založil. K seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí a pro vyjádření se k nim by měla být správním orgánem poskytnuta přiměřená lhůta. V odvolacím řízení byl spisový materiál doplněn o tyto nové podklady: rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec, odboru životního prostředí, č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21 ze dne 22.1.2024; závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR, č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ ze dne 8.3.2024; rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, č. j. PK-ŽP/3740/24 ze dne 1.3.2024. Opatřením ze dne 14.3.2024 provedl odvolací orgán seznámení účastníků řízení s těmito novými podklady rozhodnutí, přičemž odvolatelům byla předmětná písemnost ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 285/2021 ze dne 24.10.2023 doručena nikoliv veřejnou vyhláškou, ale jednotlivě prostřednictvím datové schránky nebo dopisem do vlastních rukou. Účastníci byli upozorněni, že se mohou k těmto novým podkladům vyjádřit ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení dané písemnosti, přičemž uplynutím stanovené lhůty odvolací orgán v uvedené věci rozhodne. **Přílohu písemnosti „seznámení s podklady rozhodnutí“ ze dne 14.3.2024 tvořily kopie výše uvedených nových podkladů, odvolatelé tedy měli možnost se s těmito podklady důkladně seznámit, aniž by byli nuceni za tímto účelem navštívit odvolací orgán.** Tudíž se jeví jako nedůvodné tvrzení Ing. Jiřiny Petříkové, že k osobní návštěvě, na které by se mohla seznámit s podklady rozhodnutí má pouze tři dny, protože lhůta zasahuje i do víkendu. Předmětné doplněné podklady, tedy jejich kopie, byly Ing. Jiřině Petříkové zaslány prostřednictvím datové schránky, žádné jiné podklady nebyly v průběhu odvolacího řízení do spisového materiálu doplněny. Veškeré doplněné podklady jmenovaná měla, stejně jako ostatní odvolatelé, k dispozici v pohodlí a klidu domova, mohla si jimi nerušeně listovat a důkladně se s nimi seznámit, i z toho důvodu se lhůta 7 dnů pro vyjádření se k těmto podkladům jeví odvolacímu orgánu jako přiměřená. S ostatními podklady shromážděnými stavebním úřadem měla Ing. Jiřina Petříková, stejně jako ostatní účastníci řízení, možnost seznámit se již v průběhu řízení před orgánem prvního stupně. K nahlédnutí do spisu se Ing. Jiřina Petříková dostavila i dne 19.1.2024 k odvolacímu orgánu (viz záznam o nahlížení do spisu ze dne 19.1.2024, který je součástí odvolacího spisu). Odvolací orgán považuje za podstatné v této věci dále podotknout, že lhůta nebyla stanovena závazně usnesením ve smyslu § 39 správního řádu. Lhůta stanovená (spíše však poskytnutá) účastníkům řízení neformálně dle § 36 odst. 3 správního řádu pouhou výzvou či sdělením není pro účastníka formálně závazná. Účelem dané lhůty je především signalizovat účastníkům řízení, že je správní orgán připraven ve věci rozhodnout a tudíž by neměli otálet s případným vyjádřením. Navíc účastníkům řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu bylo seznámení s podklady rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou, tudíž muselo být na úřední desce vyvěšeno min. 15 dnů, přičemž 15 den

je dnem oznámení a od té doby měli ještě 7 dnů na to vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Se skutečností, že odvolací orgán nemůže uplynutím 7 dnů od doručení seznámení s podklady rozhodnutí odvolatelům rozhodnout, byli tito obeznámeni, neboť toto poučení se v písemnosti odvolacího orgánu ze dne 14.3.2024 „seznámení s podklady rozhodnutí“ nachází. V kontextu výše uvedeného měli konkrétně všichni odvolatelé poměrně velký časový prostor pro vyjádření se, neboť se mohli vyjadřovat až do vydání tohoto rozhodnutí. Z písemnosti Ing. Jiřiny Petříkové není dále zřejmé, co jiného by měl, dle jejího názoru, odvolací orgán udělat, než o uplatněných odvoláních rozhodnout, když se jmenovaná pozastavuje nad tím, jak může odvolací orgán o odvolání rozhodnout, když nebyla splněna podmínka dodání rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les ve stanoveném termínu. V ustanovení § 90 správního řádu jsou upraveny možné varianty rozhodnutí odvolacího správního orgánu, nicméně o včas uplatněných odvoláních je odvolací orgán povinen vždy věcně rozhodnout, v tomto směru mu správní řád nedává na výběr. Dále odvolací orgán uvádí na pravou míru tvrzení Ing. Jiřiny Petříkové, že rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les nebylo předloženo ve stanovené lhůtě do 29.2.2024. Rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21 ze dne 22.1.2024 bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 24.1.2024, přičemž právní moci nabylo dne 8.2.2024, tvrzení Ing. Jiřiny Petříkové se tedy zjevně nezakládá na pravdě. K invektivám a výhrůžkám Ing. Jiřiny Petříkové se odvolací orgán nebude vyjadřovat, odvolací orgán však jmenovanou upozorňuje, že v § 71 odst. 3 správního řádu jsou stanoveny lhůty pro vydání rozhodnutí, kterými je odvolací orgán ve smyslu ust. § 90 odst. 6 správního řádu vázán, přičemž lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí. Tvrzení Ing. Jiřiny Petříkové, že odvolací orgán pracuje rychle, vnímá odvolací orgán tudíž jako důkaz toho, že se řídí správním řádem, neboť správní orgán má podle § 6 odst. 1 správního řádu vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Zároveň odvolací orgán Ing. Jiřinu Petříkovou ubezpečuje, že „podezřelá“ rychlost odvolacího orgánu nemá vliv na správnost a zákonnost jeho postupu, jak se jmenovaná obává. Spíše je k zamyšlení, z jakého důvodu je v zájmu Ing. Jiřiny Petříkové protahovat řízení co nejdéle (viz rovněž její email, který odvolací orgán obdržel dne 5.3.2024, v němž Ing. Jiřina Petříková odvolací orgán instruuje, jak má ve věci postupovat – dopis je součástí spisového materiálu). Je na pováženu, že Ing. Jiřině Petříkové nečinilo problémy opakovaně písemně kontaktovat odvolací orgán s upozorněním na důsledky, které pro něj plynou neprodloužením lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí, ale vyjádřit se k předmětným doplněným podkladům, které jí byly zaslány a které měla po celou dobu k dispozici, nemohla, jejími slovy jí nebylo umožněno se s těmito podklady seznámit. Ing. Jiřina Petříková si, jak uvádí, chtěla „ofotit některé nové podklady“, v tomto směru jí tedy odvolací orgán vyšel maximálně vstříc a kopie těchto podkladů jí zaslal prostřednictvím datové schránky až domů. Jednání a tvrzení Ing. Jiřiny Petříkové je v tomto směru tedy absolutně nelogické. Další písemnost od Ing. Jiřiny Petříkové obdržel odvolací orgán dne 8.4.2024. V této písemnosti opět Ing. Jiřina Petříková apeluje na své právo nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim, přičemž uvádí, že by se ráda k nahlédnutí do spisu dostavila dne 18.4.2024. Ing. Jiřina Petříková písemnost odvolacího orgánu „seznámení s podklady rozhodnutí“ obdržela datovou schránkou dne 14.3.2024. Jak si zjevně Ing. Jiřina Petříková nevšimla, přílohou předmětné písemnosti jsou veškeré odvolacím orgánem

nově opatřené podklady, tudíž je odvolací orgán názoru, že měla dostatek času se k těmto podkladům vyjádřit. Rovněž pokud se týká osobní návštěvy odvolacího orgánu, měla Ing. Jiřina Petříková do doby vydání tohoto rozhodnutí velký časový prostor, pokud to považovala za nezbytné, se k odvolacímu orgánu dostavit. Dále odvolací orgán obdržel od Ing. Jiřiny Petříkové písemnost, v níž upozorňuje na vyjádření starosty města Starý Plzenec, které se objevilo v tisku Radyňské listy, že odvolání, která byla podána, jsou již vyřešena a nic tudíž nebrání stavbě. Načež Ing. Jiřina Petříková pracuje s úvahou, zda snad již nebylo se zástupcem města Starý Plzenec dohodnuto, jak bude rozhodnutí odvolacího orgánu znít. Proti tomuto nařčení se odvolací orgán důrazně ohrazuje. Odvolací orgán si dovoluje Ing. Jiřinu Petříkovou upozornit, že opravdu nezodpovídá za to, kdo podá jaké vyjádření do tisku. Dané je třeba si vyřídit s předmětnou osobou.

Dne 20.3.2024 se k nahlédnutí do spisového materiálu dostavila Ing. Kristýna Pechová, která předložila plnou moc k zastupování účastníka řízení Ing. Zdeňka Pecha. Dne 21.3.2024 obdržel odvolací orgán vyjádření k podkladům rozhodnutí od Ing. Zdeňka Pecha, kterého zastupuje Ing. Kristýna Pechová. Dále obdržel 20.3.2024 vyjádření k podkladům rozhodnutí odvolací orgán od Ing. Jana Štěpána, MBA. K podkladům rozhodnutí se vyjádřila písemností doručenou odvolacímu orgánu dne 21.3.2024 rovněž Eva Caithamlová. Dne 9.4.2024 obdržel odvolací orgán prostý email doručený přímo do emailové schránky úřední osoby od Miloslava a Marie Skoblových, ve kterém odvolacímu orgánu „nařizují“, jak má ve věci dále postupovat. Dne 10.4.2024 pak obdržela oprávněná úřední osoba email od Ing. Martina Petříka, v němž konstatuje, že obdržel „seznámení s podklady rozhodnutí“ dne 4.4.2024 a jelikož se nachází mimo Plzeň, požaduje prodloužení termínu k nahlédnutí do spisu a vymíňuje si osobní návštěvu v týdnu od 22.4. do 29.4.2024. Další email obdržela věc vyřizující úřední osoba téhož dne, tedy 10.4.2024, od JUDr. Dany Savelia. JUDr. Dana Savelia uvádí, že „seznámení s podklady rozhodnutí“ obdržela prokazatelně až dne 9.4.2024, tudíž své vyjádření zašle až po prostudování zaslaných podkladů. Vyjádření k podkladům rozhodnutí, které je datované 8.4.2024, obdržel odvolací orgán od Mgr. Libuše Pechové.

Ke všem předmětným vyjádřením účastníků řízení se odvolací orgán vyslovuje hromadně textem níže uvedeným:

Někteří výše jmenovaní se ohrazují proti lhůtě, která jim byla poskytnuta k seznámení se s novými podklady rozhodnutí. Co se týká předmětné lhůty a možnosti seznámit se s novými podklady vyjádřil se v tomto směru odvolací orgán již výše, tudíž odvolací orgán odkazuje na text tohoto rozhodnutí na str. 7 a 8.

Tvrzení Ing. Zdeňka Pecha, zastoupeného Ing. Kristýnou Pechovou Mgr. Libuše Pechové ohledně toho, že odvolací orgán v seznámení se s podklady rozhodnutí uvádí, že odvolání svým obsahem směřuje pouze či hlavně proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni se nezakládá na pravdě. V předmětné písemnosti datované 14.3.2024 se nachází tento text: „Odvolání svým obsahem směřují proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni ...“. Odvolací orgán se všemi námitky uplatněnými Ing. Zdeňkem Pechem a Mgr. Libuší Pechovou v odvolání zabývá níže v tomto rozhodnutí.

S ohledem na skutečnost, že odvolateli bylo v rámci jejich odvolání napadeno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022, postupoval odvolací orgán v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu. Dopisem ze dne 14.12.2023 požádal odvolací orgán nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje č. j. KHSPL/34521/21/2022. Ministerstvo zdravotnictví ČR svým závazným stanoviskem č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ ze dne 8.3.2024 potvrdilo výše uvedené závazné stanovisko KHS Plzeňského kraje. Účastníci řízení byli s obsahem závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ČR seznámeni prostřednictvím dopisu odvolacího orgánu ze dne 14.3.2024, jehož přílohu kopie tohoto závazného stanoviska tvoří. Dotčené orgány zaujímají ve správním řízení specifické postavení, jejich úkolem je poskytování odborné pomoci správnímu orgánu, který vede řízení o otázkách, v nichž disponují dostatečnými znalostmi a kompetencemi. V případě posouzení závazného stanoviska dotčeného orgánu v rámci odvolacího řízení hraje obdobnou roli též nadřízený orgán dotčeného orgánu, u kterého si odvolací orgán vyžádá potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Dotčené orgány mají povinnost poskytnout správnímu orgánu, který vede řízení, všechny informace důležité pro řízení, nebude-li tím porušena povinnost podle zvláštního zákona nebo stavebního zákona. Pokud námitky účastníka řízení směřují proti obsahu závazného stanoviska, mají dotčené orgány, resp. jim nadřízené správní orgány povinnost se těmito námitkami zabývat a vydat k nim odborné stanovisko, které se stane podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, který řízení vede. Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Na závazné stanovisko, které je podkladem pro rozhodnutí, nelze aplikovat zásadu § 50 odst. 4 správního řádu, tj. možnost hodnocení podkladů rozhodnutí podle úvahy správního orgánu.

Stavební zákon stojí na koncepci vzájemné součinnosti stavebních úřadů a dotčených orgánů v řízeních podle stavebního zákona. Vychází z teze, že stavební úřady mají rozhodovat o věcech, které spadají do jejich působnosti a k jejichž posouzení mají dostatečnou odbornou kompetenci. Naopak ve věcech, v nichž stavební úřad nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi, jej doplňují dotčené správní orgány, do jejichž působnosti daná oblast právní regulace spadá. Správní orgán, který vede řízení, je vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu při vydání vlastního rozhodnutí vázán a nemůže se od něj odchýlit neboť by tak překročil rozsah pravomocí, které mu zákon svěřuje. Činnost dotčeného orgánu nemůže správní orgán, který řízení vede, nahrazovat. Nemůže o otázkách, které spadají do působnosti dotčeného správního orgánu rozhodnout, aniž by si vyžádal závazné stanovisko, neboť k tomu nemá zákonem dané zmocnění ani odborné znalosti. Odvolací orgán po obdržení závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ČR provedl jeho posouzení. Posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti, neboť to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek. Nicméně odvolací orgán se zabýval zejména úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska nadřízeného orgánu ochrany veřejného zdraví. Uvedeným posouzením dospěl odvolací orgán k závěru, že závazné stanovisko Ministerstva

zdravotnictví ČR obsahuje náležitosti dle § 149 odst. 2 správního řádu, je přehledné, jasné, kompletní a jsou v něm vypořádány uplatněné námitky odvolatelů směřující proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. V tomto ohledu shledal odvolací orgán závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR v souladu s právními předpisy. Odvolací orgán svým postupem dostál povinnosti uložené mu v § 149 odst. 7 správního řádu.

Ministerstvo zdravotnictví ve svém závazném stanovisku mimo jiné konstatovalo, že je zejména na stavebních úřadech, které rozhodují o umístění provozu a objektů, u nichž lze již ze zkušenosti předpokládat zvýšené obtěžování náhodnými zdroji hluku (dětská hřiště, sportoviště, apod.), aby zvážily v rámci institutu „pohody bydlení“ negativa (např. obtěžování, veřejný pořádek apod.) a společenské přínosy realizace takových objektů (např. zájem na pohybových aktivitách dětí a mládeže). Posouzení „pohody bydlení“ je tak plně v jejich kompetenci, protože mají ucelený souhrnný náhled na jednotlivé složky životního prostředí, které musí posoudit v rámci řízení podle stavebního zákona, nikoliv v kompetenci orgánu ochrany veřejného zdraví podle zákona č. 258/2000 Sb. Uvedeným posouzením se prvoinstanční stavební úřad i odvolací orgán v rámci svých rozhodnutí, zejména při vypořádávání uplatněných námitek, obšírně zabývaly. Odvolací orgán stejně jako prvoinstanční stavební úřad došel k závěru, že odvolatelé nebudou imisemi vyvolanými činnostmi na fotbalovém hřišti obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům. Při tomto svém posouzení odvolací orgán zohlednil místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

S ohledem na skutečnost, že z dokumentace, která je součástí žádosti, vyplývá, že vlivem záměru dojde ke kácení dřevin rostoucích mimo les, vyzval odvolací orgán žadatele k doložení povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les nebo závazného stanoviska. Rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec, odboru životního prostředí o povolení kácení č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21 ze dne 22.1.2024 bylo odvolacímu orgánu doručeno dne 24.1.2024, právní moci nabylo dne 8.2.2024. Odvolací orgán obdržel uvedené rozhodnutí dne 24.1.2024, přičemž právní moci nabylo dne 8.2.2024. Tímto odvolací orgán uvádí na pravou míru i tvrzení výše jmenovaných odvolatelů, že výzva k doplnění požadovaného podkladu nebyla splněna ve stanovené lhůtě. Dne 14.3.2024 pak odvolací orgán obdržel rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, č. j. PK-ŽP/3740/24 ze dne 1.3.2024, s vyznačením nabytí právní moci dne 14.3.2024, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení změněno výše uvedené pravomocné rozhodnutí Městského úřadu Starý Plzenec, odboru životního prostředí, č. j. 137/2024/MěÚSP/ZP/21.

Ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu obsahuje (v návaznosti na § 9 správního řádu) definici rozhodnutí, tedy rozhodnutí ve správním řízení, kterým správní orgán rozhoduje o předmětu řízení. Rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby (nebo osob) nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Povolení ke kácení bylo vydáno formou rozhodnutí ve správním řízení. Povolení ke kácení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Uvedené je v pravomoci pouze příslušného orgánu ochrany přírody.

Pravomocné správní rozhodnutí je podle § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro účastníky řízení podle § 27 a pro všechny správní orgány. Předmětná rozhodnutí orgánů ochrany přírody jsou pravomocná a zdejšímu odvolacímu orgánu nepřísluší je po žádné stránce hodnotit. Povolení kácení dřevin bylo vydáno formou rozhodnutí nikoliv závazného stanoviska, tudíž veškeré podmínky uvedené ve výroku rozhodnutí o povolení kácení dřevin jsou závazné a tedy vymahatelné.

Účastníci řízení měli možnost se s rozhodnutími ohledně povolení kácení dřevin rostoucích mimo les seznámit a vyjádřit se k nim, což ostatně zjevně učinili.

K tvrzení Ing. Martina Petříka, že mu bylo „seznámení s podklady rozhodnutí“ doručeno dne 4.4.2024 odvolací orgán konstatuje, že toto se nezakládá na pravdě. Dle doručky, která je součástí spisového materiálu odvolacího orgánu, byla předmětná písemnost adresovaná Ing. Martinu Petříkovi připravena k vyzvednutí dne 20.3.2024, současně byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Daná písemnost byla doručena Ing. Martinu Petříkovi fikcí dne 2.4.2024 ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Správní řád v ust. § 24 odst. 1 stanoví: „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“ Vhození písemnosti do schránky dne 4.4.2024 nemá žádné právní důsledky. Odvolací orgán zde opakovaně podotýká, že s doplněnými podklady byl Ing. Martin Petřík, stejně jako ostatní účastníci řízení, prokazatelně seznámen, neboť jejich kopie byly přílohou dopisu „seznámení s podklady rozhodnutí“, který byl jmenovanému doručen dne 2.4.2024. Pokud se Ing. Martin Petřík nachází mimo Plzeň, jak uvádí, a tudíž se nemůže dostavit k odvolacímu orgánu k nahlédnutí do spisového materiálu, mohl využít ustanovení § 33 správního řádu a zvolit si zmocněnce.

Rovněž tvrzení JUDr. Dany Savelia, že prokazatelně písemnost „seznámení s podklady rozhodnutí“ obdržela až dne 9.4.2024, se nezakládá na pravdě. Jak vyplývá z doručky, která je součástí spisového materiálu byla písemnost „seznámení s podklady rozhodnutí“ dne 9.4.2024 vhozena do schránky. Vhození písemnosti do schránky nemá žádné právní účinky. Z originálu doručky, vztahující se k doručování předmětné písemnosti, odvolací orgán ověřil, že vzhledem k tomu, že JUDr. Dana Savelia nebyla při doručování zastížena, byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí dne 20.3.2024, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Dle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Na běh lhůty se vztahují pravidla pro počítání času uvedená v § 40 správního řádu, zejména § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Daná písemnost byla tudíž JUDr. Daně Savelia doručena fikcí dne 2.4.2024.

K dotazu Mgr. Libuše Pechové, jak je možné, že starosta města Starý Plzenec, ví, jak odvolací orgán ve věci rozhodne, konstatuje odvolací orgán, že pokud není starosta města Starý Plzenec jasnovidec, tak pochopitelně nemůže do vydání rozhodnutí vědět, jak celá věc dopadne. Odvolací orgán nemůže na sebe brát zodpovědnost, jaké vyjádření daný představitel města poskytne tisku. Co se týká čerpání dotací, nepatří předmětné posuzovat odvolacímu orgánu. Odvolací orgán si dále dovoluje podotknout, že si není vědom, že by konkrétně účastníci řízení Mgr.

Libuši Pechové podával jakákoliv tvrzení, jak uvádí ve svém vyjádření. K jednání Mgr. Libuše Pechové s orgánem životního prostředí MěÚ Starý Plzenec se nepřísluší odvolacímu orgánu vyjadřovat. Co se týká žádosti Mgr. Libuše Pechové o provedení důkazu – odborného dendrologického posouzení fyzického stavu stromů nespadá uvedené do kompetence odvolacího orgánu. Pokud jde o namítanou systémovou podjatost, kterou Mgr. Libuše Pechová spatřuje v chování pracovníka odboru životního prostředí Městského úřadu Starý Plzenec, konstatuje odvolací orgán, že podjatost může ve smyslu ust. § 14 správního řádu namítat pouze účastník řízení a to jakmile se o ní dozví. Pokud je odvolacímu orgánu známo, jmenované nenáleží postavení účastníka v řízení o povolení kácení a zároveň je rozhodnutí orgánu ochrany přírody již pravomocné. Co se týká údajně podaného „přezkumu rozhodnutí“ orgánu ochrany přírody, nejedná se pro odvolací řízení o předběžnou otázku, která by zakládala důvod pro přerušení odvolacího řízení. Pokud jde o Mgr. Libuši Pechovou uváděnou „podezřelou“ rychlost odvolacího orgánu, uvádí tento, že je ve smyslu ust. § 90 odst. 6 správního řádu vázán lhůtami pro vydání rozhodnutí stanovenými v § 71 správního řádu. Zároveň se správní orgán dle § 6 odst. 1 správního řádu povinen vyřizovat věci bez zbytečných průtahů.

K návodu účastníků řízení, jak může nebo má odvolací orgán v odvolacím řízení dále postupovat a rozhodnout, se raději tento nebude vyjadřovat, neboť je zřejmé, že předmětní účastníci řízení nejsou odborníky, co se správního řádu a správního řízení týká.

Skutečnost, že účastníci řízení subjektivně nesouhlasí se zjištěným skutkovým stavem, resp. hrozcími právními následky, sama o sobě nečiní provedené dokazování nedostatečným. Odvolací orgán zjistil všechny rozhodné okolnosti, jak vyžaduje § 50 odst. 3 správního řádu, a to bez důvodných pochybností, jak předpokládá § 3 správního řádu.

V obecné rovině odvolací orgán uvádí, že územní řízení o umístění stavby je řízením návrhovým, tzn., že se zahajuje na základě žádosti podané místně a věcně příslušnému stavebnímu úřadu; je jako řízení o žádosti podle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem podání žádosti. Žádost o vydání územního rozhodnutí musí splňovat obecné požadavky na podání podle ust. § 37 správního řádu a na žádost podle ust. § 45 správního řádu. V neposlední řadě musí žádost o vydání územního rozhodnutí obsahovat náležitosti stanovené v § 86 stavebního zákona a v příslušném prováděcím právním předpisu, kterým je vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu. Územní rozhodování představuje výkonný nástroj územního plánování, na základě kterého se rozhoduje o konkrétních podmínkách v území. Základní princip pro územní rozhodování, který je vyjádřen v ust. § 76 odst. 1 stavebního zákona, požaduje umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. V odstavci 2 § 76 stavebního zákona je pak upravena zvýšená preventivní odpovědnost každého, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu na dodržení veřejných zájmů, zejména požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona. Územní rozhodnutí o umístění

stavby představuje jeden z druhů územních rozhodnutí, je základním rozhodnutím o stavbě a stavebním pozemku. Ustanovení § 90 stavebního zákona upravuje posuzování záměru žadatele, vymezuje taxativně jednotlivé okruhy požadavků při posuzování žádosti o vydání územního rozhodnutí, a současně tak vymezuje působnost stavebního úřadu v územním řízení. Významný okruh otázek, které jsou určující pro posouzení žádosti o vydání územního rozhodnutí, představují obecné požadavky na využívání území, obecné technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky na bezbariérové užívání stavby stanovené prováděcími právními předpisy ke stavebnímu zákonu. Dalším významným požadavkem při posuzování záměru žadatele je vazba na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, která musí být v územním řízení jednoznačně vyřešena. Ochranu veřejných zájmů svěřuje stavební zákon dotčeným orgánům, a to prostřednictvím požadavků uplatňovaných těmito orgány, s nimiž dle § 4 odst. 2 stavebního zákona stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti. Soulad s požadavky na ochranu veřejných zájmů je posuzován většinou na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. V rámci posouzení záměru musí stavební úřad rovněž posoudit, zda žadatelem doložená dokumentace je kompletní a zpracovaná dle požadavků pro obsah a rozsah dokumentace pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. Stavební úřad musí současně zkontrolovat, zda je předložená dokumentace pro vydání územního rozhodnutí zpracována projektantem, tzn. osobou oprávněnou ve smyslu § 158 stavebního zákona k vybraným činnostem ve výstavbě podle autorizačního zákona.

Dle dokumentace, kterou zpracoval Ing. Jan Škůrek, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby je záměrem úprava stávajícího hřiště, které bude i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Na místě stávajícího neudržovaného hřiště dojde k úpravě spočívající v položení umělého trávniku, vybudování nového drenážního systému hřiště, chodníku s odvodňovacím žlabem a závlahového systému hřiště. Bude provedeno osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček, v prostoru kolem střídaček a skladu se bude nacházet chodník. Hřiště bude opatřeno ochrannými sítěmi a oplocením. Předmětem předložené dokumentace je zjednodušeně řečeno zlepšení a zmodernizování sportovní plochy tak, aby odpovídala současným požadavkům na fotbalové hřiště. Hřiště se v daném místě prokazatelně nacházelo již v roce 1998, jak zjistil odvolací orgán z historických leteckých snímků Plzeňského kraje, které jsou na internetu veřejně přístupné.

Odvolací orgán ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Přezkoumáním předloženého spisového materiálu odvolací orgán zjistil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. V řízení byly shromážděny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí – tedy řádně vyplněná žádost s příslušnými závaznými stanovisky, stanovisky a vyjádřeními dotčených orgánů. Ve spisovém materiálu se nachází koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Plzně obsahující kladné závazné stanovisko orgánu územního

plánování, souhlasné závazné stanovisko orgánu státní správy lesů, dále vyjádření odboru dopravy, památkové péče, sdělení vodoprávního úřadu, vyjádření příslušného orgánu v oblasti odpadového hospodářství, sdělení orgánu ochrany přírody, sdělení orgánu ochrany zemědělského půdního fondu a nakonec vyjádření odboru bezpečnosti, prevence a krizového řízení. Záměr byl rovněž kladně posouzen příslušným orgánem v oblasti ochrany veřejného zdraví, tedy Krajskou hygienickou stanicí Plzeňského kraje se sídlem v Plzni. Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje vydal souhlasné koordinované závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva. Připojena jsou rovněž stanoviska vlastníků technické infrastruktury. Dokumentaci pro územní řízení zpracoval Ing. Jan Škúrek, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby. K žádosti o vydání územního rozhodnutí je připojen souhlas k umístění záměru podle § 184a stavebního zákona na situačním výkresu. Stavební úřad projednal žádost o vydání územního rozhodnutí s účastníky v rozsahu, v jakém se dotýká jejich věcných práv. Co se pak samotného napadeného rozhodnutí týká, zastává odvolací orgán názor, že je srozumitelně vyjádřen výrok, včetně odkazu na právní předpisy, na jejichž základě bylo rozhodnuto, a rovněž zahrnuje i odůvodnění a poučení o možnosti podání opravného prostředku, jak stanoví § 68 správního řádu, přičemž obsahuje i ostatní náležitosti, které uvádí ustanovení § 69 správního řádu. Z odůvodnění rozhodnutí je pak patrné, že stavební úřad přezkoumal podanou žádost ze všech hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad shrnul průběh správního řízení, uvedl skutečnosti, které byly podkladem pro jeho vydání, i jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů. Rozhodnutí bylo doručováno účastníkům územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona veřejnou vyhláškou, ostatním účastníkům a dotčeným orgánům bylo doručováno jednotlivě. Účastníci podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona byli v rozhodnutí identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí. Odvolací orgán s postupem stavebního úřadu souhlasí a neshledal důvody pro změnu ani zrušení napadeného rozhodnutí. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost se nepřihlíží. Odvolací orgán dle postupu zde uvedeného dospěl k závěru, že stavební úřad postupoval v rámci vydání shora uvedeného rozhodnutí v souladu s právními předpisy, tudíž dle § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Níže se pak odvolací orgán bude věnovat jednotlivým odvoláním a v nich uplatněným námitkám. Nejprve odvolací orgán uvádí obsah každého jednoho odvolání (odvolání nejsou opsána doslovně, ale jedná se o jejich zkrácenou verzi), přičemž následujícím textem na odvolací námitky reaguje.

K odvolání Ing. Martina Petříka a Ing. Jiřiny Petříkové, která jsou téměř totožná, uvádí odvolací orgán následující:

K části 1 odvolání konstatuje odvolací orgán:

- a) *V rozhodnutí je uvedeno, že územní plán dotčeného území byl změněn až v roce 2004, do té doby bylo škvárové hřiště černou stavbou. Nerozporuji, že v lokalitě může hřiště být, ale jde o jeho podobu. Jsem přesvědčen, že se*

jedná o novou stavbu, protože mají být vystavěny nové prvky, které se nyní na škvárovém hřišti nenacházejí. Právě tyto prvky budou zdrojem negativních externalit, kterými může být dotčeno moje vlastnické právo. Jedná se především o hluk, světlo, zvýšenou dopravu. Žádám o přezkum závazného stanoviska KHS Plzeňského kraje, která ve svém stanovisku počítá s tím, že se jedná o tréninkové hřiště, ale předmět užívání se změní z tréninkového hřiště na zápasové, na hřiště budou umístovány nové prvky, které nebyly předmětem šetření KHS.

Jak již bylo několikrát účastníkům řízení stavebním úřadem sděleno, územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Jedná o tedy o úpravu stávajícího (existujícího) hřiště spočívající v položení umělého trávniku, provedeno bude nově osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček. Za tímto účelem bylo vydáno odvolateli napadené územní rozhodnutí. Samotné, nově umístované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem, odvolateli uváděných, imisí. Odvolatelům se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětná stavba sama o sobě není, a ani nemůže být, zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na daném místě nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje). V územním rozhodnutí č. j. Výst/967/04 je mimo jiné uvedeno, že rozhodnutí o změně využití území je vydáno za účelem docílení změny kultury pozemků v souladu se skutečností. Jak zjistil odvolací orgán z historických leteckých snímků Plzeňského kraje, hřiště se v daném místě nacházelo již v roce 1998. O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p. p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004. Jak vyplývá z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Předmětem projednávaného záměru je modernizace stávajícího hřiště, nikoliv budování zcela nového hřiště na „zelené louce“. Stávající hřiště nebylo pouze v současné době kvůli již nevyhovujícímu stavu využíváno. Nelze tudíž přesvědčivě tvrdit, že dojde k nárůstu hluku, neboť

stávající hřiště může být sportovci využíváno dnes i bez úprav, nemění se stávající charakter území. Projednáváný záměr zachovává původní ráz – sportoviště, a je pouze zkvalitněn jeho účel využívání tím, že bude stávající fotbalové hřiště modernizováno. Na daném pozemku, vzhledem k výše uvedenému, zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala, tudíž nedochází z hlediska účelu o proměnu daného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být provozována zamýšlená sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům na fotbalové hřiště. Zjednodušeně řešeno byl nahrazen škvárový povrch moderním umělým povrchem s doplňkovými prvky patřícími k fotbalovému hřišti jako takovému, takže se účel ani funkce touto modernizací nezmění. K žádosti o vydání územního rozhodnutí musí žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních předpisů a podle stavebního zákona; uvedenými předpisy je založena jak věcná působnost dotčeného orgánu, tak i jeho pravomoc k vydání závazného stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření apod. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Závazná stanoviska dotčených orgánů tedy představují podklady, které jsou nezbytné pro posouzení záměru. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadou zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány.

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví ve svém závazném stanovisku č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví, zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování. V souvislosti s tím nemohou orgány ochrany veřejného zdraví po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu.

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se za hluk podle věty první daného

ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku.

Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem neznehodnotil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu o změně využití území již v roce 2004. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy tak, aby hřiště odpovídalo moderním standardům. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Jak vyplývá ze závazného stanoviska orgánu územního plánování, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Plzně č. j. MMP/131492/22, dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití Občanské vybavení – sport (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití předmětné plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatelé si vzhledem k blízkosti sportoviště mohli být vědomi toho, v jaké lokalitě se jejich nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít

k nárůstu imisí. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelů nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda jsou odvolatelé obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatelé měli být srozuměni s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému stavu využíváno, nemusí trvat pořád. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatele nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaté a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití. Jak již bylo konstatováno výše, případné excesivní projevy některých neukázněných fanoušků, je třeba řešit jinými k tomu určenými právními prostředky.

Oproti stávajícímu stavu je hřiště vybaveno osvětlením, z tohoto osvětlení by mohla vznikat případná imise světlem, proto ohledně umělého osvětlení byla žadatelem předložena k záměru světelná studie „Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou“ posuzující vliv na okolí, která je zpracována odbornou osobou. Ve výpočtu je konstatováno, že vypočtené hodnoty jednotlivých parametrů rušivého osvětlení specifikovaných podle ČSN EN 12193 hodnocené ve směru nejbližší obytné zástavby jsou při navržené konfiguraci osvětlovací soustavy fotbalového hřiště pod stanovenými limity. Návrh osvětlení splňuje zvýšené požadavky zadavatele na zónu E2 (představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti). Lze konstatovat, že osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je maximálně do 20:30. Ve výpočtu je uvedeno, že nejvyšší intenzita osvětlení bude na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 (vlastník společnost Bohemia sekt, s.r.o.), i v tomto případě jsou nicméně splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400 i zde jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2. Navíc nemovitosti odvolatelů (rodinný dům Ke Hřišti čp. 1382) jsou odcloněny rodinnými domy nacházejícími se mezi hřištěm a nemovitostmi odvolatelů.

Z citovaného je zjevné, že osvětlení fotbalového hřiště nemůže mít přímý dopad do práv odvolatelů.

Navržené úpravy fotbalového hřiště nevyžadují žádné nové připojení na dopravní infrastrukturu, pozemky jsou dopravně napojeny na okolní stávající dopravní infrastrukturu. Nemovitosti odvolatelů nemohou být ovlivněni ani z pohledu dopravy související s provozem fotbalového hřiště, když příjezd k hřišti je již v současné době uskutečněn prostřednictvím stávající komunikace. Nebylo prokázáno, a z dokumentace nic takového ani náznakem nevyplývá, že by vlivem provozu hřiště, které je stávající a dochází pouze k jeho úpravě, mělo dojít k výraznějšímu zvýšení dopravy a nárůstu hluku z této dopravy. Přičemž důležitým faktorem je i v tomto případě skutečnost, že se jedná o hřiště již existující, které vyžaduje úpravu, aby vyhovělo současným nárokům.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelů, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku, případně dalších imisí. V řešené věci jde o posouzení, zda imise hluku a další odvolateli namítané imise vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatelé nebudou obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům.

- b) *V tomto projektu je uvažováno pouze se situací, že jako sociální zázemí bude využíváno stávající sociální zařízení v budově Na Hřišti čp. 109, ale zde se nachází pouze nevyhovující počet záchodů a pisoárových stání. Navíc se zde nenachází ani jeden bezbariérový záchod. Ten dle vyhlášky č. 137/1998 Sb. stavby pro shromažďování většího počtu osob musí být k dispozici alespoň jeden. Navíc je zde poměrně velká vzdálenost budovy, kde se hygienické zázemí nachází, tudíž se domnívám, že nebude využíváno hygienické zázemí, ale bude znečišťováno okolí hřiště.*

Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je účastníkem územního řízení osoba, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím

přímo dotčeno. K racionalizace postupu územního řízení jsou v ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona upraveny podmínky pro vyjadřování jednotlivých subjektů. Cílem tohoto ustanovení je vyloučit, aby si jedni účastníci přisvojovali práva jiných nebo se vyjadřovali k projednávanému záměru z hledisek, která se věcně nedotýkají jejich práv. Z uvedeného ustanovení stavebního zákona tedy jednoznačně vyplývá, že účastník řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona může uplatňovat námitky pouze v tom rozsahu, v jakém může být jeho právo přímo dotčeno. O tom jaké námitky mohou jednotliví účastníci územního řízení účinně uplatnit, byli všichni účastníci, tedy i odvolatelé, poučeni. Je-li účastenství určité osoby v územním řízení odvozeno od možnosti dotčení jejích práv, pak v mezích tohoto možného dotčení jí přísluší výkon účastnických práv a ochrana hmotných práv. To znamená, že vyjádření a námitky, které je takový účastník v územním řízení oprávněn uplatnit, se musí vztahovat k jeho právům. I když věcně námitky odvolatelů spadají do předmětu územního řízení, nejedná se o námitky ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, jimiž by se odvolací orgán měl věcně zabývat, neboť odvolatelé blíže nekonkretizují, jakým způsobem může být jejich vlastnické právo údajným nedostatkem hygienického zázemí dotčeno. Přesto odvolací orgán k tomuto bodu odvolání opakuje, že se jedná o modernizaci stávajícího hřiště. Sociální zařízení je společné pro obě fotbalová hřiště a to v budově na pozemku st. p. 937, k. ú. Starý Plzenec. Znečišťování okolí, je otázkou lidské slušnosti a etiky, pokud budou chtít osoby okolí znečistit, nezabrání tomu ani sociální zařízení, i pokud by bylo zbudováno přímo na hřišti, což však již není v kompetenci stavebního úřadu. Rovněž si odvolací orgán dovoluje odvolatele upozornit na skutečnost, že vyhláška č. 137/1998 Sb. byla zrušena 26.8.2009.

- c) *K bodu, kde stavební úřad uvádí, že jsme věděli, v jaké lokalitě si kupujeme pozemek a stavíme dům („Lokalita rodinných domů pod hřištěm vznikla až poději kolem roku 2010 a majitelům pozemků, kteří si postavili rodinné domy v blízkosti fotbalových hřišť, muselo být jasné, co znamená bydlení v blízkosti sportovních hřišť“), uvádíme, že v tu dobu (rok 2015) jsme podnikli veškeré kroky k tomu, abychom se rozhodli správně a předmětný pozemek, na kterém je nyní záměr úplně přebudovat současné škvárové hřiště na sportoviště, jsme častokrát navštívili v různých časech i ročních obdobích. Toto hřiště bylo desítky let nevyužívané. Nyní se využití hřiště má zcela zásadně změnit. Logicky z toho vyplývá, že se SK Starý Plzenec a jeho nové hřiště stane cílem pro zápasy v kopané, a to po celý kalendářní rok, s čímž jsme nemohli při koupi pozemku a výstavbě počítat.*

Argumentace uvedená odvolateli v tomto bodě odvolání je naprosto zcestná. Odvolatelé nemohli legitimně očekávat, že stávající stav, kdy existující hřiště není využíváno, zůstane neměnný. Hřiště se na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998, o čemž svědčí historické letecké snímky Plzeňského kraje. Územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo změněno využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, nyní se jedná o pozemek parc. č. 343/162. Celý pozemek parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec je v katastru nemovitostí veden jako sportoviště a rekreační plocha. Záměr je rovněž v souladu, dle závazného

stanoviska orgánu územního plánování, s platným Územním plánem Starý Plzenec, vydaným zastupitelstvem města dne 15.11.2021, jako opatření obecné povahy, s nabytím účinnosti dne 1.12.2021. Pozemek parc. č. 343/162, v k. ú. Starý Plzenec se dle platného územního plánu nachází v ploše s rozdílným způsobem využití „OS - občanské vybavení – sport“, kde jsou stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport uvedeny v hlavním využití plochy. Odvolatelé si nemohou osobovat právo, že situace v jejich okolí, vzhledem k výše uvedenému, zůstane neměnná.

- d) *Nesouhlasím s podobou hřiště, jak je navrženo, protože je plánované úplné uzavření lokality, která je nyní přes škvárovou plochu průchozí. Občany Starého Plzeňce je předmětný pozemek využíván přes 20 let k průchodu lokalitou. Kolem místa nejsou plánované nové průchody lokalitou. Novou výstavbou sloupů s osvětlením se změní výhledy nejen od lesa. Změní se i výhled z historické dominanty Starého Plzeňce a to z rotundy sv. Petra a Pavla. A to zvláště ve večerních hodinách a v období zimního času, kdy bude využíváno umělé osvětlení. To popírá chování města Starý Plzenec k veřejnému osvětlení, kdy jsou instalovány například solární lampy s čidlem pohybu, aby nesvítily lampy celou dobu intenzivně, ale šetřily jak nashromážděnou energii, tak i obtěžování světlem občanů v nemovitostech kolem.*

Odvolací orgán opět opakuje, že se jedná o úpravu stávajícího hřiště, které vzhledem ke svému nevyhovujícímu stavu bude modernizováno, přičemž je plně respektováno využití i charakter území. Úprava existujícího hřiště rozhodně nebude mít za následek „úplné uzavření lokality“, pouze dojde k tomu, že hřiště bude po provedených úpravách užíváno v souladu se svým účelem. Součástí spisového materiálu je koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Plzně ze dne 20.4.2022, jehož obsahem je mimo jiné i vyjádření odboru památkové péče MMP a sdělení odboru životního prostředí MMP. Orgán ochrany přírody konstatoval, že realizací záměru nebude snížen ani změněn krajinný ráz. Co se osvětlení týká, je součástí spisového materiálu Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou. Ve výpočtu je konstatováno, že vypočtené hodnoty jednotlivých parametrů rušivého osvětlení specifikovaných podle ČSN EN 12193 hodnocené ve směru nejbližší obytné zástavby jsou při navržené konfiguraci osvětlovací soustavy fotbalového hřiště pod stanovenými limity. Návrh osvětlení splňuje zvýšené požadavky zadavatele na zónu E2 (představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti). Lze konstatovat, že osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Ve výpočtu je uvedeno, že nejvyšší intenzita osvětlení bude na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 (vlastník společnost Bohemia sekt, s.r.o.), i v tomto případě jsou nicméně splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400 i zde jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2. Osvětlení bude z logiky věci využíváno pouze při zhoršené viditelnosti vlivem pokročilé denní doby,

přičemž provozní doba je stanovena maximálně do 20:30. Navíc je podmínkou č. 14. napadeného rozhodnutí stanoveno, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Z citovaného je zjevné, že odvolatelé nebudou osvětlením fotbalového hřiště, i vzhledem k poloze jejich rodinného domu, přímo dotčeni.

- e) *Nesouhlasím s výpočtem pro potřeby parkování vozů. Výpočet operoval s tím, že nebude souběžná akce na travnatém hřišti a zároveň na hřišti z UMT. Toto není zaneseno v žádném dokumentu, provozní řád SK Starý Plzenec tuto situaci také neřeší. Je proto důvodné se domnívat, že k souběhu akcí bude docházet a poté bude daná lokalita přetížena vozidly, která nebudou mít kde zaparkovat. Z místních zkušeností víme, že na škvárovém hřišti a okolí parkuje při veřejné akci 100 a více vozů. Tomu nemůže kapacitně stačit 22 parkovacích míst.*

Z této námitky opět není zřejmé, jak se dané dotýká vlastnických práv odvolatelů ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. Jedná se o stávající hřiště, přičemž navrženými úpravami nevzniká, dle dokumentace, potřeba nových parkovacích stání. Přesto byl ze stany žadatele navíc doložen Výpočet dopravy v klidu, který provedl Ing. Oldřich Dienstbier, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby podle stávajících předpisů. Výpočet parkovacích míst je proveden výlučně pro rekonstruované hřiště a to dle normy ČSN 73 6110 pro druh stavby: Sportoviště s diváky – stadion (fotbal apod.). Celkový počet parkovacích stání činí dle provedeného výpočtu 22 míst. Výpočet je proveden přehledně, srozumitelně, postupem dle uvedené normy, na základě v ní daných vstupních hodnot a základních ukazatelů. Dokumentací a vydaným rozhodnutím není řešeno, ani nemůže být, sousední travnaté hřiště. Parkovací stání pro sousední travnaté hřiště nemůže být řešeno v tomto řízení, ale mělo být řešeno v době, kdy bylo povolováno. Parkování na stávajícím rekonstruovaném hřišti není oprávněn odvolací orgán v tomto řízení řešit.

- f) *Stavební úřad musí počítat s tím, že hřiště bude využíváno celou provozní dobu, nelze spoléhat na argument, že se nebude využívat po celou dobu. Provozní řád SK Starý Plzenec stanoví provozní dobu od 8:00 do 20:30 hodin. Využití 12,5 hodin denně je nadměrné a bude způsobovat negativní vlivy všem občanům, kteří v jeho blízkosti bydlí.*

U této námitky, která se týká obtěžování hlukem, odkazuje odvolací orgán na vypořádání námitky pod písmenem a).

- g) *Vlastník pozemku (město Starý Plzenec) neměl souhlas vůbec udělit, protože část předmětného pozemku je zatížena právem veřejného užívání. Pozemek se veřejně využívá již 20 let, je průchozí, vede přes něj vyšlapaná stezka a využívá se dvě desetiletí jako parkoviště. Na pozemku je již vydrženo právo cesty, stezky a parkoviště. Město Starý Plzenec v takovém případě nemá právo udělit souhlas se stavbou.*

Podle § 184a odst. 1 stavebního zákona není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Stát, obce a kraje vykonávají především veřejnou moc. Kromě toho ale mohou vystupovat i jako účastníci vztahů

soukromého práva. Mohou tak majetek vlastnit, prodávat, pronajímat, či darovat. Odvolatelé tvrzené vydržení pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nedoložili žádným důkazem ve smyslu ust. § 52 správního řádu. Účastníci ve správním řízení mají důkazní povinnost, tedy povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení. Povinnost důkazní dopadá na všechny účastníky řízení podle § 27 správního řádu. Na podložení námitek účastníky řízení v rovině nikoliv pouze tvrzení, ale též důkazní, apeluje i ustálená judikatura. Nelze tedy akceptovat ničím nepodložené tvrzení odvolatelů, že vydrželi právo cesty, stezky a parkoviště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec. Pokud jsou přesvědčeni, že právo k danému pozemku vydrželi, mohli podat tzv. určovací žalobu na místně příslušný okresní soud.

K části 2 odvolání odvolací orgán uvádí:

Stavební úřad se dopustil řady procesních chyb, tudíž by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno.

- a) *Na konaném místním šetření bylo stavebním úřadem sděleno, že bude řízení zastaveno, protože SK Starý Plzenec nemá povolení vlastníka pozemku. Dalším úkonem bylo řízení pouze přerušeno a SK Starý Plzenec byl vyzván k doplnění.*
- b) *V červenci 2023 písemnosti doručoval pracovník Městského úřadu Starý Plzenec, který nemá oprávnění doručovat písemnosti ze stavebního úřadu. Následně stavební úřad obeslal ty účastníky řízení, kteří si danou písemnost převzali z rukou uvedené osoby.*
- c) *Dne 12.7.2023 byla snaha stavebního úřadu obeslat všechny účastníky řízení prostřednictvím zaměstnance městského úřadu. Někteří účastníci si z jeho rukou písemnost převzali, přestože se jedná o písemnost, která vyžaduje identifikaci přebírající osoby prostřednictvím předložení občanského průkazu, k čemuž nedošlo. Druhá skupina účastníků si písemnost od uvedené osoby nepřevzala a vyčkala na doručení písemnosti prostřednictvím České pošty. Tito účastníci poté podali námítky do územního řízení, poslední námítky byly podány dne 21.8.2023. Stavebním úřadem byli opětovně obesláni 23.8.2023 prostřednictvím České pošty stejní účastníci, kteří si dopis převzali od zaměstnance městského úřadu. Mezitím se ale stav řízení podáním námitek (skupiny účastníků, kteří si dopis převzali od České pošty) změnil. Účastníci řízení, kterým byl opětovně zaslán dopis dne 23.8.2023 byli poučeni, ale účastníci, kteří již podali námítky do 23.8.2023 již nebyli v rámci nového stavu řízení po podání námitek poučeni.*
- d) *Poučení napadeného rozhodnutí obsahuje informaci, že „odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“ Toto poučení ale neodpovídá územnímu řízení, kdy je počet účastníků vyšší než 60.*
- e) *V rozhodnutí chybí přílohy, jedná se o plnou moc udělenou stavebnímu technikovi města Starý Plzenec k zastupování ve věcech záležitostí města Starého Plzeňce ve správních řízeních vedených stavebním úřadem.*
- f) *V napadeném rozhodnutí byli jmenováni účastníci řízení křestními jmény a příjmeními, což odporuje § 87 stavebního zákona. Namísto křestních jmen a*

příjmení dotčených účastníků měla být uváděna pouze čísla vlastněných pozemků či budov. Tím byli všichni jmenovaní účastníci vystaveni posměchu funkcionářů SK Starý Plzenec.

Stavební úřad opatřením ze dne 24.2.2023 vyzval dle § 45 odst. 2 správního řádu žadatele k doplnění žádosti o stanovené podklady a současně usnesením dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu územní řízení přerušil. Stavební úřad postupoval, jak mu ukládá správní řád v § 45 odst. 2: „Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).“

Jak vyplývá ze spisového materiálu, bylo Ing. Martinu Petříkovi sdělení ze dne 12.7.2023, že se mohou účastníci řízení seznámit s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a mohou se k nim vyjádřit, případně uplatnit námitky, doručeno Českou poštou fikcí dne 7.8.2023 (viz doručenko přiložená k předmětné písemnosti). Tohoto práva Ing. Martin Petřík zjevně využil a podal na stavební úřad námitky datované 17.8.2023, doručené na stavební úřad dne 18.8.2023. Ing. Jiřině Petříkové bylo sdělení ze dne 12.7.2023 doručeno Českou poštou do vlastních rukou dne 5.8.2023 (viz doručenko přiložená k předmětné písemnosti). Rovněž Ing. Jiřina Petříková v řízení uplatnila námitky prostřednictvím svého podání datovaného 17.8.2023 a doručeného stavebnímu úřadu dne 18.8.2023. Již před tím uplatnila Ing. Jiřina Petříková námitky datované 9.2.2023 a Ing. Martin Petřík námitky s datem 10.2.2023. S veškerými námitkami uplatněnými Ing. Martinem Petříkem a Ing. Jiřinou Petříkovou se stavební úřad vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poté co bylo sdělení ze dne 12.7.2023 vydáno, již nebyl správní spis doplňován, odvolatelé i ostatní účastníci řízení měli možnost seznámit se s kompletním spisovým materiálem a vyjádřit se. Každému z účastníků běžela lhůta pro podání případných námitek samostatně. Odvolatelé nebyli postupem stavebního úřadu zjevně zkráceni na svých právech.

Poučení stavebního úřadu je v souladu se zákonem, konkrétně s ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Správní řád v odst. 2 § 82 stanoví, jaké náležitosti musí odvolání obsahovat, přičemž ve větě 3. a 4. konstatovaného ustanovení se říká: „Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“ Poučení stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí je naprosto v souladu se zákonem.

Souhlas dle § 184a stavebního zákona na situačním výkresu je podepsán Ing. Janem Eretem, starostou města Starý Plzenec ze dne 26.4.2023. Je tedy splněn požadavek stavebního zákona, co má být připojeno k žádosti o vydání územního rozhodnutí (§ 86 odst. 2 písm. a) stavební zákon – souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a).

Stavební úřad v souladu s ust. § 92 odst. 3 a § 87 odst. 3 stavebního zákona účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikoval označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených

vlivem záměru (viz soupis účastníků řízení na str. 27 napadeného rozhodnutí č. j. 2553/2022/MěÚSP-57). V odůvodnění rozhodnutí musí stavební úřad v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení. Stavební úřad, aby bylo jasné, čím námitky vypořádává, musí zcela logicky uvést jméno osoby, na jejíž námitky reaguje. Těžko si lze představit postup, kdy by stavební úřad uvedl, že námitky podal vlastník pozemku parc. č. ..., neboť tento pozemek může být ve spoluvlastnictví více osob, přičemž všichni spoluvlastníci námitky uplatnit nemuseli. Navíc v momentě, kdy je uplatněno odvolání, se s tímto odvoláním seznamují ostatní účastníci řízení, neboť ti mají právo vědět, kdo odvolání podal, což v tomto případě znamená, že se dané odvolání vyvěsí na úřední desce. Ostatně není v dnešní době problém jméno osoby, která uplatnila námitky, zjistit i podle čísla pozemku.

Odvolací orgán neshledal v postupu stavebního úřadu žádná závažná pochybení, nikdo z účastníků řízení nebyl zkrácen na svých procesních právech. Účastníci řízení měli možnost uplatňovat v řízení námitky, nahlížet do spisu a uplatnit proti rozhodnutí odvolání, čehož zjevně využili. Odvolací orgán shledal postup stavebního úřadu souladným se zákonem.

K odvolání Miloslava Skobla a Marie Skoblové, která jsou totožná, uvádí odvolací orgán následující:

- I. *Plánované osvětlení bude přímo zasahovat do kvality mého života a moje vlastnická práva budou nepřiměřeným světlem přímo dotčena. Zmiňovaný výpočet svítivosti nebyl vypracován na moji nemovitost. Vzhledem k tomu, že na moji nemovitost budou namířena všechna světla ze západní strany, lze se domnívat, že osvětlení nemovitosti bude nepřiměřené.*

Co se týká odvolatelem namítaného osvětlení fotbalového hřiště je součástí spisového materiálu Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou. Ve výpočtu je konstatováno, že vypočtené hodnoty jednotlivých parametrů rušivého osvětlení specifikovaných podle ČSN EN 12193 hodnocené ve směru nejbližší obytné zástavby jsou při navržené konfiguraci osvětlovací soustavy fotbalového hřiště pod stanovenými limity. Návrh osvětlení splňuje zvýšené požadavky zadavatele na zónu E2 (přestavuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti). Lze konstatovat, že osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Ve výpočtu je uvedeno, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 (vlastník společnost Bohemia sekt, s.r.o.), i v tomto případě jsou nicméně splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400, i zde jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2. Navíc se nemovitost odvolatelů (rodinný dům K Lomu 1119) nachází až v druhé řadě bloku rodinných domů, tedy v zákrytu za rodinnými domy, které jsou hřišti blíže. Předmětem posouzení je osvětlení fotbalového hřiště, a zejména vliv osvětlovací soustavy na nejbližší objekty stávající obytné

zástavby situované severozápadně až jihovýchodně od posuzovaného osvětlení hřiště. Není zřejmé, na základě čeho odvolatelé dospěli k závěru, že světla budou nasměrována na jejich nemovitosti. Toto tvrzení je zcela nelogické, když osvětlení bude realizováno z důvodu osvětlení fotbalového hřiště. Všechny světlomety budou osazeny clonami bránícími oslnění. Z citovaného je zjevné, že odvolatelé nebudou osvětlením fotbalového hřiště přímo dotčeni. Stavební úřad v napadeném rozhodnutí stanovil v podmínce č. 14., že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož žadatel zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Stavební úřad se tedy námitkami týkajícími se nepřiměřeného osvětlení nemovitostí odvolatelů zabýval více než dostatečně.

- II. *Nadměrný hluk ze hřiště nebyl v námitkách řádně a zodpovědně vypořádán. Na území, kde bude stavba umístěna, se umísťují nové stavby a to osvětlení, střídačky, pobytové schodiště. Zdůvodnění stavebního úřadu uvedené v rozhodnutí není pravdivé. Píše se v něm, že pokud by hřiště bylo využíváno bez nově umísťovaných staveb, i tak by v současné době mohl být z hřiště při jeho užívání slyšet hluk. V současné době ze stávajícího škvárového hřiště hluk slyšet není a to z důvodů, že na něm není umístěna nová stavba – tribuna a je zcela nesporné, že tím se hluk několikrát znásobí, čímž se stavební úřad vůbec nezabýval. Také není pravdou, že nově plánované hřiště nebude využíváno po celou provozní dobu. Pro vlastníky sousedních nemovitostí to znamená 12,5 hodinový hluk včetně víkendů. Žádám, aby bylo přezkoumáno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice v Plzni, neboť tento orgán vydal se stavbou souhlas, ačkoliv v řízení nebyla předložena hluková studie.*

Jak již bylo několikrát účastníkům řízení stavebním úřadem sděleno, územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Jedná o tedy o úpravu stávajícího (existujícího) hřiště spočívající v položení umělého trávníku, provedeno bude nově osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček. Za tímto účelem bylo vydáno odvolateli napadené územní rozhodnutí. Samotné, nově umísťované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem odvolateli uváděných imisí. Odvolatelům se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětná stavba sama o sobě není a ani nemůže být zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při

komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998, jak je zřejmé z historických leteckých snímků Plzeňského kraje. O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p. p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004. Jak vyplývá z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Nejedná se tedy o vybudování zcela nového hřiště na „zelené louce“ ale o modernizaci stávajícího hřiště, které svým stavem nevyhovuje současné době. Na daném pozemku, vzhledem k uvedenému, zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala, nedochází tedy z hlediska účelu o proměnu daného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být provozována sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům.

K žádosti o vydání územního rozhodnutí musí žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních předpisů a podle stavebního zákona; uvedenými předpisy je založena jak věcná působnost dotčeného orgánu, tak i jeho pravomoc k vydání závazného stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření apod. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Závazná stanoviska dotčených orgánů tedy představují podklady, které jsou nezbytné pro posouzení záměru. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadou zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány.

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví ve svém závazném stanovisku č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví, zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví odkazuje na § 30

odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., kde je stanoveno, že hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku. Po stavebníkovi (investorovi) nemohou tudíž orgány ochrany veřejného zdraví vzhledem ke skutečnostem v závazném stanovisku konstatovaným vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídající hodnotu. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Tyto zdroje hluku z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasy lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovních náčiní, sousedský hluk apod.). Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem neznehodnotil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst.

1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu o změně využití území již v roce 2004. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovních ploch. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití Občanské vybavení – sport (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití předmětné plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatelé si vzhledem k blízkosti sportoviště mohli být vědomi toho, v jaké lokalitě se jejich nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k nárůstu imisí. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelů nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda jsou odvolatelé obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatelé měli být srozuměni s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému stavu řádně využíváno, nemusí trvat pořád. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatele nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaté a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště

produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymyká těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití. Jak již bylo popsáno výše, případné excesivní projevy některých osob účastnících se fotbalových zápasů je třeba řešit jinými k tomu určenými právními prostředky.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelů, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku. V řešené věci jde o posouzení, zda imise hluku vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatelé nebudou obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům.

III. Stavební zákon pojem rekonstrukce nezná. Přesto je uváděno, že se jedná o rekonstrukci hřiště. Nicméně v rozhodnutí stavebního úřadu je několikrát zmíněno, že na pozemek bude umístěna nová stavba – tribuna, světla. Nejedná se o rekonstrukci, resp. o úpravu stavby, jedná se o novou stavbu s novými prvky. Plánované hřiště je větší, než je zakresleno v KN. Pokud je plánované hřiště větší než současné, mění se účel stavby, jedná se tedy o novou stavbu.

Předmět řízení je z dokumentace a napadeného rozhodnutí naprosto zřejmý. Jedná se o úpravu stávajícího hřiště za účelem zkvalitnění a zmodernizování tak, aby vyhovovalo současným požadavkům na fotbalové hřiště. Stávající stav hřiště nesplňuje současné podmínky pro výkon sportovních aktivit. Součástí této úpravy (modernizace) je umístění nových prvků souvisejících s užíváním hřiště. Celý pozemek parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec je v katastru nemovitostí veden jako sportoviště a rekreační plocha. Územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře

1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. V daném případě se nejedná o budování nového hřiště na „zelené louce“. Hřiště se na předmětném místě nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje).

- IV. *V rozhodnutí nebyla vzata v úvahu přiměřenost místních poměrů, umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic sousedních pozemků a staveb. Změna, která je rozhodnutím schválena je nad místní poměry a zároveň stavbou dojde k narušení rázu krajiny. Žadatel o vydání ÚR opomenul ustanovení § 76 odst. 2 stavebního zákona, neboť stavba nerespektuje zájmy vlastníků dotčených pozemků a staveb. Umístění stavby s novou stavbou do tohoto území je zcela nevhodné, neboť se jedná o klidné místo a územní plán počítal s rekreačními účely využití plochy, nikoliv s megalomanskou stavbou.*

Rekonstruované hřiště se nachází ve sportovním areálu města Starý Plzenec. Odvolatelé si vzhledem k blízkosti sportoviště mohli být vědomi toho, v jaké lokalitě se jejich nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k nárůstu imisí. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelů nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím. Přiměřeností místním poměrům se odvolací orgán zabýval bod bodem II. jejich odvolání, tudíž v tomto ohledu odkazuje na svoji reakci k tomuto bodu odvolání.

Záměr byl posouzen v souladu s ust. § 96b stavebního zákona orgánem územního plánování. Souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování je součástí koordinovaného závazného stanoviska č. j. MMP/131492/22 ze dne 20.4.2022. Orgán územního plánování shledal záměr přípustným z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Záměr se nachází dle Územního plánu Starý Plzenec částečně v zastavěném území a částečně v zastavitelné ploše s rozdílným způsobem využití „Občanské vybavení – sport“, kde jsou stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport uvedeny v hlavním využití plochy a částečně pro umístění přístupové komunikace v zastavěném území v ploše s rozdílným způsobem využití „Veřejné prostranství“, kde jsou stavby pro umístění chodníků a ulic uvedeny v hlavním využití dané plochy. Jako hlavní využití plochy OS – Občanské vybavení – sport jsou uvedeny stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní i vrcholový sport.

Součástí koordinovaného závazného stanoviska č. j. MMP/131492/22 je sdělení orgánu ochrany přírody z hlediska § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, že realizací záměru nebude snížen ani změněn krajinný ráz.

V odůvodnění svého odvolání uvádí Miloslav Skobla a Marie Skoblová následující:

Stavbou bude znehodnocena moje nemovitost a k tomuto faktu nebylo v průběhu celého územního řízení přihlíženo.

Poučení v rozhodnutí o umístění stavby je nesrozumitelné. Není zcela jasné, od kterého dne se počítá 15ti denní lhůta pro podání odvolání, protože rozhodnutí bylo oznámeno na úřední desce města. A je zcela matoucí informace o podání odvolání s potřebným počtem stejnopisů tak, aby

každý účastník dostal jeden stejnopis a jeden zůstal správnímu orgánu. Rozhodnutí bylo oznamováno prostřednictvím úřední desky. Poučení, které bylo v rozhodnutí, se používá v případech s menším počtem účastníků, kdy se každému doručuje jednotlivě do vlastních rukou.

V době podání žádosti byl souhlas vlastníka pozemku právně neplatný. Situační výkres podepsal stavební technik p. Rada bez příslušného oprávnění. Neměl žádné pověření souhlas dát. Stavební úřad měl stavebníka vyzvat, aby doložil souhlas vlastníka pozemku se stavbou na jeho pozemku, což se nestalo. Dne 12.2. rada města souhlas se stavbou na pozemku města neudělila a dne 13.2. o tom písemně informovala stavební úřad. Žádost tedy měla být zamítnuta a to nejen pro chybějící souhlas vlastníka pozemku, ale i proto že žadatel ve stanoveném termínu nedoložil všechny podklady požadované stavebním úřadem. Pracovnice stavebního úřadu informovala, že územní řízení bude zastaveno, přičemž následně územní řízení přerušila. Došlo ke zmatečnosti celého řízení a zároveň ke zkrácení procesních práv účastníků řízení.

Stavební úřad vypořádal námitku konstatováním, že Ing. Rada měl plnou moc, což není pravda. V případě, že se stavební úřad odvolává na plnou moc, která není součástí spisu, je nutné, aby tento dokument byl v příloze tohoto rozhodnutí. Ve vypořádání námitek stavební úřad uvedl, že souhlas byl nahrazen souhlasem Ing. Ereta. Ani tento souhlas nesplňuje zákonné podmínky stavebního zákona, protože podepisující osoba není identifikována. K podpisu na situačním výkresu chybí minimálně identifikační údaj, že se jedná o starostu města Starý Plzenec. Souhlas by tak měl být považován za neplatný.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že ke znehodnocení nemovitostí odvolatelů vlivem záměru nedojde (viz vypořádání jejich námitek výše). Nadto odvolací orgán konstatuje, že otázky důsledků staveb a využití nemovitostí na jejich okolí již byly v daném případě vyřešeny pro územní řízení v územně plánovací dokumentaci. Pokud rozhodnutí o umístění stavby je v souladu s územním plánem, jedná se ze strany vlastníka předmětné nemovitosti o výkon jeho vlastnického práva v mezích přípustných podle územního plánu. Dle závazného stanoviska orgánu územního plánování je předmětný záměr v souladu s politikou územního rozvoje, se zásadami územního rozvoje, s územním plánem i s cíli a úkoly územního plánování. Přičemž opět musí odvolací orgán zdůraznit, že se v daném případě nejedná o nové využití území, ale o úpravu stávajícího hřiště. Nelze tedy akceptovat pouze subjektivní, charakterem spekulativní a ničím nepodložený názor odvolatelů, že dojde záměrem ke znehodnocení jejich nemovitostí.

Dle § 68 odst. 5 správního řádu správní orgán v poučení uvede, „zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává“. Poučení stavebního úřadu obsahuje veškeré správním řádem požadované informace. Slovní spojení „od kterého dne se tato lhůta počítá“ je vykládáno tak, že postačuje uvést, že lhůta pro podání opravného prostředku běží od oznámení rozhodnutí, aniž by bylo nutné popisovat jednotlivé způsoby, jakými může k oznámení dojít. Odvolatelé

neuvádějí, jakým způsobem byla jejich procesní práva „chybným poučením“ zkrácena, neboť zjevně svého procesního práva podat odvolání využili, přičemž se jedná o odvolání včasné.

Poučení stavební úřad je v souladu se zákonem, konkrétně s ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Správní řád v odst. 2 § 82 stanoví, jaké náležitosti musí odvolání obsahovat, přičemž ve větě 3. a 4. konstatovaného ustanovení se říká: „Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“ Poučení stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí je naprosto v souladu se zákonem.

Souhlas dle § 184a stavebního zákona na situačním výkresu ze dne 26.4.2023 je podepsán Ing. Janem Eretem, starostou města Starý Plzenec. Je tedy splněn požadavek stavebního zákona, co má být připojeno k žádosti o vydání územního rozhodnutí (§ 86 odst. 2 písm. a) stavební zákon – souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a). Starosta reprezentuje a zastupuje obec navenek. Skutečnost, že je Ing. Jan Eret starostou města Starý Plzenec, není tajemstvím. Jedná se o informaci, která je velmi snadno zjištěitelná, aniž by byla tato skutečnost avizována na souhlasu dle § 184a stavebního zákona. Navíc městu Starý Plzenec, jako účastníkovi dle § 27 odst. 1 správního řádu, byly veškeré písemnosti doručovány do vlastních rukou, přičemž jím udělený souhlas ze dne 26.4.2023 nebyl zpochybněn.

K odvolání Anny a Josefa Bártových a Evy Caithamlové, která jsou obsahově téměř totožná, uvádí odvolací orgán následující:

1. *Postup stavebního úřadu je v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad v napadeném rozhodnutí sám ani nekonstatuje, že dal možnost účastníkům řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Stavební úřad výše uvedenou výzvu spojil s jinými procesními úkony, a to konkrétně s uvědoměním nových účastníků řízení o zahájení řízení. Účastníci řízení podali ve lhůtě stanovené stavebním úřadem námítky k řízení. Na základě těchto námitek byly následně do správního spisu doplňovány další podklady. K doplnění podkladů do správního spisu došlo až v době po vydání výzev, tedy až v době po učinění výzvy ze strany stavebního úřadu podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. K doplnění podkladů do správního spisu došlo až po uplynutí lhůty stanovené stavebním úřadem k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí stanovených ve výzvách. Stavební úřad tak postavil účastníky do situace, kdy jim stanovil konkrétní lhůtu pro vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, která však uplynula ještě před okamžikem, kdy byl správní spis následně na výzvu stavebního úřadu a nepochybně v návaznosti na uplatněné námítky účastníků, podstatně doplněn. Stavební úřad svým postupem zkrátil účastníky na jejich procesních právech.*

Tvrzení odvolatelů v tomto bodě se nezakládá na pravdě. Evě Caithamlové bylo sdělení stavebního úřadu ze dne 12.7.2023, kterým informuje účastníky řízení o jeho zahájení, sděluje jim, že mohou nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň je upozorňuje, že mohou uplatnit

námítky, doručeno nejprve pracovníkem úřadu dne 19.7.2023 a následně jí bylo doručeno ještě do datové schránky dne 24.8.2023 (o čemž svědčí doručka ISDS). Námítky proti projednávanému záměru podala Eva Caithamlová dopisem datovaným 30.7.2023. Anně Bártové bylo uvedené sdělení doručeno nejprve pracovníkem úřadu dne 21.7.2023 a následně poštou dne 29.8.2023 (o čemž svědčí doručky přiložené k předmětnému sdělení). Josefu Bártovi bylo totožné sdělení oznámeno dne 21.7.2023 zaměstnancem úřadu a následně mu bylo doručeno poštou dne 5.9.2023 (o čemž svědčí doručky přiložené k předmětné písemnosti). Společné námítky proti záměru podali Anna Bártová a Josef Bárta dopisem datovaným 31.7.2023. Jak odvolací orgán ze spisového materiálu zjistil bylo sdělení ze dne 12.7.2023 vydáno a zasláno účastníkům řízení až poté, co byl spis kompletní a následně již nebyl doplňován. Bylo tedy splněno ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Odvolatelé i ostatní účastníci řízení měli možnost seznámit se se všemi podklady napadeného rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň uplatnit námítky, čehož využili. Každému účastníkovi běží lhůta k podání námitek samostatně. Rozhodnutí stavebního úřadu je datováno 25.9.2023 a vyvěšeno bylo dne 27.9.2023, po celou dobu měli možnost účastníci nahlížet do podkladů rozhodnutí a vyjadřovat se k nim. Není tudíž zřejmé, o jakém zkrácení svých práv odvolatelé hovoří.

2. *Nadměrný hluk ze hřiště nebyl stavebním úřadem v napadeném rozhodnutí řádně vypořádán. V rozhodnutí stavební úřad uvádí, že pokud by hřiště bylo využíváno bez nově umístovaných staveb, mohl by i tak při jeho užívání být slyšet hluk. V současné době ze stávajícího škvárového hřiště hluk slyšet není a to z důvodu, že se hřiště již 20 let nepoužívá jako hřiště, ale jako veřejný prostor. Rovněž novou tribunou se hluk znásobí.*

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví v závazném stanovisku č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví odkazuje na § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., kde je stanoveno, že hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku. Po stavebníkovi (investorovi) nemohou tudíž orgány ochrany veřejného zdraví vzhledem ke skutečnostem v závazném stanovisku konstatovaným vyžadovat

akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídající hodnotu. Výše konstatované ovšem neznamena, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem nezneškodil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu o změně využití území již v roce 2004. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Jak konstatoval orgán územního plánování ve svém závazném stanovisku, dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití Občanské vybavení – sport (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití předmětné plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatelé si vzhledem k blízkosti sportoviště mohli být vědomi toho, v jaké lokalitě se jejich nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k nárůstu imisí. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelů nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda jsou odvolatelé obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatelé měli být srozuměni s tím, že situace, kdy hřiště nebylo

vzhledem ke svému stavu využíváno, nemusí trvat pořád. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatele nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaty a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelů, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlédnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku. V řešené věci jde o posouzení, zda imise hluku vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatelé nebudou obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům.

Z odvolání není zřejmé, jak odvolatelé dospěli k závěru, že pobytovým schodištěm se hluk z hřiště několikrát znásobí. Na podporu tohoto tvrzení nepředložili žádné důkazy. Předmětem projednávaného záměru je modernizace stávajícího hřiště, nikoliv budování zcela nového hřiště na „zelené louce“. Projednávaný záměr zachovává původní ráz – sportoviště a je pouze zkvalitněn jeho účel využívání tím, že hřiště bude modernizováno, nedojde v zásadě ke změně tvaru ani kompozice tvarového řešení. Pokud by

bylo stávající hřiště užíváno, mělo by svým provozem stejné imise hluku. Samotné, nově umísťované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem odvolateli uváděného zvýšeného hluku. Případné excesivní projevy některých fanoušků, které mají zřejmě odvolatelé na mysli, je nutné řešit k tomu určenými právními prostředky.

3. *Plánované osvětlení bude přímo zasahovat do kvality mého života a má vlastnická práva budou nepřiměřeným světlem přímo dotčena. Výpočet osvětlení fotbalového hřiště a posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou nebyl vypracován pro mou nemovitost.*

Co se týká odvolateli namítaného osvětlení fotbalového hřiště je součástí spisového materiálu Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou. Ve výpočtu je konstatováno, že vypočtené hodnoty jednotlivých parametrů rušivého osvětlení specifikovaných podle ČSN EN 12193 hodnocené ve směru nejbližší obytné zástavby jsou při navržené konfiguraci osvětlovací soustavy fotbalového hřiště pod stanovenými limity. Návrh osvětlení splňuje zvýšené požadavky zadavatele na zónu E2 (přestavuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti). Lze konstatovat, že osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Výpočet byl mimo jiné vypracován pro rodinné domy čp. 1114, 1115, 1127, 1113, které se nacházejí mezi hřištěm a nemovitostmi odvolatelů. Rodinné domy odvolatelů se nacházejí v zákrytu za těmito objekty. Ve výpočtu je uvedeno, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 (vlastník společnost Bohemia sekt, s.r.o.), i v tomto případě jsou nicméně splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400 i zde jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2. Z citovaného je zjevné, že odvolatelé nebudou osvětlením fotbalového hřiště přímo dotčeni. Rovněž je nutno podotknout, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení.

4. *Navržených 22 parkovacích míst je uvažováno pouze za předpokladu, že nebudou využívána obě hřiště najednou, toto však nekoresponduje s žádným bodem provozního řádu. Navíc v lokalitě je umístěno více volnočasových staveb, projektované parkoviště tak nemůže uspokojit potřeby této lokality, která je již nyní přetížená. Navíc se uvažované parkoviště nachází v ochranném pásmu lesa a nemá stavební povolení.*

Z této námítky není zřejmé, jak se dané dotýká vlastnických práv odvolatelů ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. Jedná se o modernizaci stávající hřiště, tudíž nevzniká potřeba nových parkovacích stání. Přesto, vzhledem k tomu, že v průběhu času došlo ke změně právních předpisů, doložil žadatel Výpočet dopravy v klidu zhotovený Ing. Oldřichem Dienstbierem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby podle současných norem a předpisů. Výpočet parkovacích míst je proveden výlučně pro rekonstruované

hřiště a to dle normy ČSN 73 6110. Celkový počet parkovacích stání činí dle provedeného výpočtu 22 míst. Výpočet je proveden přehledně, srozumitelně, postupem dle uvedené normy, na základě v ní daných vstupních hodnot a základních ukazatelů. Dokumentací a vydaným rozhodnutím není zcela logicky řešeno sousední travnaté hřiště. Parkovací stání pro travnaté hřiště a další stavby nemůže být řešeno v tomto řízení, ale mělo být řešeno v době, kdy byly tyto povolovány. Žádným zákonem není stanoveno, že by měl žadatel navrhuje určitý záměr, řešit parkovací a odstavná stání pro celou lokalitu. Řešení dopravy v klidu je vázáno na určitou nemovitost a způsob jejího využití. Stejně jako má mít příslušný počet parkovacích stání zajištěno předmětné hřiště, mají nebo by přinejmenším mít měly, zajištěna svá parkovací stání i veškeré další stavby. Jak odvolací orgán zjistil z napadeného rozhodnutí a spisového materiálu jsou parkovací stání, tedy prostor pro ně, zajištěn na pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, který je uveden v žádosti a dokumentaci jako jeden z pozemků, na kterých se stavba umísťuje a provádí, nicméně napadeným rozhodnutím není řešeno jejich stavební provedení, neboť stavební úřad je vázán podanou žádostí.

5. *Stavební úřad předsal zkušební provoz pouze na ověření intenzity osvětlení. V rozhodnutí stavebního úřadu nám chybí měření hladiny hluku.*

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., ochraně veřejného zdraví se za hluk podle věty první tohoto ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Tyto zdroje hluku z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušební provozu nelze ze strany orgánu ochrany

veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasy lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovních náčiní, sousedský hluk apod.). Konstatované cituje ve svém závazném stanovisku č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ rovněž Ministerstvo zdravotnictví ČR

Další **odvolání** proti rozhodnutí stavebního úřadu uplatnila **JUDr. Dana Savelia**. Ve svém odvolání konstatuje:

1. *Plánované osvětlení bude přímo zasahovat do kvality mého života a moje vlastnická práva budou nepřiměřeným světlem přímo dotčena. Výpočet osvětlení fotbalového hřiště a posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou nebyl vypracován pro moji nemovitost. Vzhledem k tomu, že na moji nemovitost budou namířena všechna světla ze severní strany, lze se domnívat, že osvětlení nemovitosti bude nepřiměřené.*

Tvrzení odvolatelky v tomto bodě se nezakládá na pravdě. Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou ze dne 23.2.2023 je vypracován mimo jiné i pro rodinný dům čp. 1113, který je ve vlastnictví JUDr. Dany Savelia. Maximální intenzita osvětlení na fasádě rodinného domu čp. 1113 je, dle tohoto výpočtu, 0,55 lx, když norma ČSN EN 12193 pro zónu E2 připouští intenzitu světla na objektech mimo dobu nočního klidu až 5 lx. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je max. do 20:30. Výpočet dokládá, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 a to 2,43 lx. Z hlediska přípustného rušivého světla jsou i v tomto případě splněny požadavky na zónu E2 (představuje málo osvětlené oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti) s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. I v tomto případě jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Hodnota jasu na fasádě rodinného domu odvolatelky pak činí 0,05 cd/m², přičemž norma připouští pro zónu E2 až 5 cd/m². Osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Není jasné, jakým způsobem dospěla odvolatelka k závěru, že světla budou nasměrována na její nemovitost. Toto tvrzení je zcela nelogické, když osvětlení je realizováno z důvodu osvětlení fotbalové hřiště, navíc budou všechny světlomety osazeny clonami bránícími oslnění. Odvolací orgán dále podotýká, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Podmínka stanovená ve výroku rozhodnutí je závazná a vymahatelná.

2. *Na území, kde bude stavba umístěna, se umísťují nové stavby a to osvětlení, střídačky, pobytové schodiště. Odůvodnění stavebního úřadu se nezakládá na*

faktickém stavu. Stavební úřad uvádí, že pokud by hřiště bylo využíváno bez nově umísťovaných staveb, i tak by v současné době mohl být z hřiště při jeho užívání slyšet zvýšený hluk. V současné době ze stávajícího škvárového hřiště hluk slyšet není a to z důvodu, že se hřiště již více než 20 let nepoužívá. Stavební úřad se domnívá, že hluk z pobytového schodiště bude menší než hluk vznikající na rovině, na které se stávající hřiště nachází, což není za a) ničím podloženo a není toto zdůvodnění založeno na žádném relevantním zjištění a za b) hřiště není již více než 20 let používáno. Stavební úřad při vypořádání této námítky uvádí, že nově plánované hřiště nebude využíváno po celou provozní dobu. Žadatel vypracoval provozní řád i s konkrétním využitím po celou dobu určenou v provozním řádu, hřiště má být využíváno od 8:00 do 20:30. Pro vlastníky sousedních nemovitostí to znamená denně 12,5 hodin hluku včetně víkendů.

Jak bylo účastníkům řízení stavebním úřadem opakovaně sděleno, územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Jedná se tedy o úpravu stávajícího (existujícího) hřiště spočívající v položení umělého trávníku, provedeno bude nově osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček. Za tímto účelem bylo vydáno odvolatelem napadené územní rozhodnutí. Samotné, nově umísťované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem odvolatelkou uváděných imisí. Odvolatelce se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětná stavba sama o sobě není a ani nemůže být zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na současném pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje). O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p. p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004. Jak vyplývá z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Tudiž na daném pozemku zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala,

nedochází tedy z hlediska účelu o proměnu daného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být plnohodnotně provozována požadovaná sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům. K žádosti o vydání územního rozhodnutí musí žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních předpisů a podle stavebního zákona; uvedenými předpisy je založena jak věcná působnost dotčeného orgánu, tak i jeho pravomoc k vydání závazného stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření apod. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Závazná stanoviska dotčených orgánů tedy představují podklady, které jsou nezbytné pro posouzení záměru. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadou zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány.

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví v závazném stanovisku ze dne 8.3.2024 zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se za hluk podle věty první daného ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku.

Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem a odvolacím orgánem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a

technických normách budoucím záměrem nezhodnotil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Pro stávající nevyhovující hřiště bylo v roce 2004 vydáno rozhodnutí o změně využití území. Předmětem projednávaného záměru je modernizace stávajícího hřiště, nikoliv budování zcela nového hřiště na „zelené louce“. Projednávaný záměr zachovává původní ráz – sportoviště a je pouze zkvalitněn jeho účel využívání. Modernizací stávajícího hřiště nedojde v zásadě ke změně tvaru ani kompozice tvarovaného řešení. Vedle stávajícího rekonstruovaného hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy a modernizace hřiště, aby vyhovovalo současným standardům. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití „Občanské vybavení – sport (OS)“. Územní plán v Podmínkách pro využití této plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatelka si vzhledem k blízkosti sportoviště mohla být vědoma toho, v jaké lokalitě se její nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k předvídatelnému nárůstu imisí, např. četnější návštěvy renovovaného hřiště. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelky nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda je odvolatelka obtěžována nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatelka měla být srozuměna s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému stavu řádně využíváno, nemusí trvat pořád. Při posuzování otázky, zda jsou imise přiměřené poměrům, je třeba také zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Obvyklý

předvídatelný nárůst imisí, např. četnější návštěvy renovovaného sportoviště jako v řešené věci, je třeba strpět. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatelku nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaty a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití. Případné excesivní projevy fanoušků je třeba řešit k tomu určenými právními prostředky.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávních celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelky, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku, případně dalších imisí. V řešené věci jde o posouzení, zda imise vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatelka nebude obtěžována nad míru přiměřenou poměrům.

3. *Pojem rekonstrukce stavební zákon nezná. Nejedná se o rekonstrukci, resp. o úpravu stavby, jedná se o novou stavbu s novými prvky. Plánované hřiště je větší, než je zakresleno v katastru nemovitostí. Pokud je plánované hřiště větší než současné, zvětšuje se zastavěná plocha, zásadně se mění půdorys a mění se i účel stavby, jedná se tedy o novou stavbu.*

Předmět řízení je z dokumentace a napadeného rozhodnutí naprosto zřejmý, což je směrodatné. Z dokumentace vyplývá, že se jedná se o úpravu stávajícího hřiště za účelem zkvalitnění a zmodernizování tak, aby vyhovovalo současným požadavkům na fotbalové hřiště. Stávající stav hřiště nesplňuje podmínky pro plnohodnotný výkon sportovní aktivity, ke které je určeno. Součástí této úpravy je umístění nových prvků souvisejících s užíváním hřiště. Celý pozemek parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec je v katastru nemovitostí veden jako sportoviště a rekreační plocha. Územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Bez jakýchkoliv pochybností se jedná o modernizaci stávajícího fotbalového hřiště, nikoliv o budování nového hřiště na „zelené louce“.

4. *V rozhodnutí nebyla vzata v úvahu přiměřenost místních poměrů. Změna, která je rozhodnutím schválena je nad místní poměry a zároveň stavbou dojde k narušení rázu krajiny.*

U tohoto bodu odvolání odkazuje odvolací orgán na vypořádání odvolacích námitek pod bodem 1. a 2. Součástí spisového materiálu je koordinované závazné stanovisko č. j. MMP/131492/22 ze dne 20.4.2022, které mimo jiné obsahuje sdělení odboru životního prostředí Magistrátu města Plzně dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Orgán ochrany přírody dospěl ke zjištění, že realizací záměru nebude snížen ani změně krajinný ráz.

5. *Výrok územního rozhodnutí je v rozporu s § 9 odst. 1 vyhl. č. 503/2006 Sb., neboť neobsahuje informaci o umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb.*

Odvolací orgán nesouhlasí s tímto tvrzením odvolatelky, neboť výrok napadeného rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti stanovené v § 9 vyhl. č. 501/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu. Odvolací orgán se tak neztotožňuje s názorem odvolatelky, že je rozhodnutí nezákonné, neboť ve výroku napadeného rozhodnutí není popsána vzdálenost stavby od sousedních staveb. Ve výroku napadeného rozhodnutí je dostatečně určité vymezeno umístění staveb na pozemku.

6. *Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí, je povinen dbát požadavků v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Umístění stavby do tohoto území je zcela nevhodné, neboť se jedná o klidné místo a územní plán počítal s rekreačními účely využití plochy, nikoliv s megalomanskou stavbou narušující okolí. Umístění navrhované stavby zhorší kvalitu prostředí a kvalitu mého bydlení i bydlení v sousedních domech a tím i hodnotu území a hodnotu mé nemovitosti. Žádám, aby bylo přezkoumáno nadřízeným orgánem závazné stanovisko Krajské hygienické stanice v Plzni.*

Rekonstruované hřiště se nachází ve sportovním areálu města Starý Plzenec. Odvolatelka si vzhledem k blízkosti stávajícího sportoviště měla být vědoma skutečnosti, v jaké lokalitě se její nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času

může dojít k nárůstu imisí (např. četnější návštěvy renovovaného sportoviště), což je třeba strpět, pakliže se jedná o imise přiměřené poměrům (viz výše). Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelky nacházejí, se dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, nacházejí se zde i další existující sportoviště. Záměr byl posouzen v souladu s ust. § 96b stavebního zákona orgánem územního plánování. Souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování je součástí koordinovaného závazného stanoviska č. j. MMP/131492/22 ze dne 20.4.2022. Orgán územního plánování shledal záměr přípustným z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Záměr se nachází dle územního plánu Starý Plzenec částečně v zastavěném území a částečně v zastavitelné ploše s rozdílným způsobem využití „občanské vybavení – sport“, kde jsou stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport uvedeny v hlavním využití plochy a částečně pro umístění přístupové komunikace v zastavěné ploše s rozdílným způsobem využití „Veřejné prostranství“, kde jsou stavby pro umístění chodníků a ulic uvedeny v hlavním využití dané plochy. Jako hlavní využití plochy OS – Občanské vybavení – sport jsou uvedeny stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní i vrcholový sport.

Stavební úřad navrhovaný záměr spočívající v modernizaci stávajícího hřiště, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, posoudil ze všech hledisek uvedených v § 90 stavebního zákona a došel k závěru, že s nimi záměr není v rozporu. S tímto závěrem se odvolací orgán ztotožňuje. Vzhledem k tomu, že předmětem projednávaného záměru je modernizace existujícího hřiště, nikoliv budování nového hřiště na „zelené louce“ a s ohledem na výše konstatované, neshledává odvolací orgán záměr nešetným k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb.

Pakliže odvolatelka namítá snížení hodnoty své nemovitosti v důsledku předmětného záměru, uvádí odvolací orgán, že otázky důsledků staveb a využití nemovitostí a okolního území na jejich okolí již byly v daném případě vyřešeny pro územní řízení v územně plánovací dokumentaci. Pokud je rozhodnutí o umístění stavby v souladu s územním plánem, jedná se ze strany žadatele o výkon jeho vlastnického práva v mezích přípustných podle územního plánu. Je třeba dodat, že má-li odvolatelka za to, že by určitá stavba nebo využití okolního území mohlo způsobit snížení hodnoty její nemovitosti, musí si svá práva střežit včas, míněno již v procesu posuzování a schvalování územně plánovací dokumentace.

V souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu požádal odvolací orgán dopisem ze dne 14.12.2023 příslušný nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022. Ministerstvo zdravotnictví ČR svým závazným stanoviskem č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ ze dne 8.3.2024 potvrdilo výše uvedené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice se sídlem v Plzni. Nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví konstatoval, že podle § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. se hlukem rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit

stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasový projev zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Hlasové projevy, úderů od míčů, hluk z píšťalek apod. tedy nelze z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví považovat za hluk. Jedná se o tzv. náhodné zdroje hluku, kde převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními (např. provozní řád hřiště).

7. *Stavba povede k narušení pohody bydlení v mém domě zejména osvětlením a zvýšeným hlukem. Zachování kvality prostředí je stavební úřad povinen posoudit. Z předložených podkladů v řízení není patrné začlenění stavby do stávající zástavby a do krajiny.*

Vznik hluku při sportovní činnosti je podle názoru odvolacího orgánu závislý zejména na chování osob sportovní činnost provozujících, případně fanoušků, přičemž vnímání hluku je subjektivní záležitostí. Rovněž osvětlení z provozu hřiště nemůže mít přímý dopad do práv odvolatelky, o čemž svědčí Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou. Rozhodnutím stavebního úřadu byl rovněž stanoven zkušební provoz stavby osvětlení, jehož úkolem je zjistit intenzitu osvětlení na fasádách okolních RD. U dané odvolací námitky dále odvolací orgán odkazuje na vypořádání námitek odvolatelky pod bodem 1. a 2. učiněné zdejšími úřadem. Hřiště se na daném pozemku nachází minimálně od roku 1998 (viz historické snímky Plzeňského kraje), přičemž předmětným záměrem je jeho modernizace, tudíž není zřejmé, jaké začlenění do stávající zástavby a krajiny má odvolatelka na mysli. Navíc se hřiště nachází v lokalitě, která se sportovní činností vyznačuje a je k ní územním plánem určena. K záměru, jak již bylo rovněž konstatováno, se vyjádřil příslušný orgán ochrany přírody, dle jehož závěru nebude realizací záměru snížen ani změněn krajinný ráz.

8. *Poučení stavebního úřadu uvedené v rozhodnutí je nesrozumitelné, není z něj zřejmé, který den je dnem oznámení rozhodnutí. Dále je matoucí informace stavebního úřadu o podání odvolání s potřebným počtem stejnopisů tak, aby každý účastník dostal jeden stejnopis a jeden zůstal správnímu orgánu. Poučení není srozumitelné, není v něm přesně určena doba, od které běží lhůta pro odvolání a je matoucí a zmatečné v instrukci o počtu kopií.*

Poučení stavebního úřadu je v souladu se zákonem, konkrétně s ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Správní řád v odst. 2 § 82 stanoví, jaké náležitosti musí odvolání obsahovat, přičemž ve větě 3. a 4. konstatovaného ustanovení se říká: „Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“ Poučení stavebního úřadu v napadeném rozhodnutí je naprosto v souladu se zákonem. Dle § 68 odst. 5 správního řádu správní orgán v poučení uvede, „zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se

odvolání podává“. Poučení stavebního úřadu obsahuje veškeré správním řádem požadované informace. Slovní spojení „od kterého dne se tato lhůta počítá“ je vykládáno tak, že postačuje uvést, že lhůta pro podání opravného prostředku běží od oznámení rozhodnutí, aniž by bylo nutné popisovat jednotlivé způsoby, jakými může k oznámení dojít. Odvolatelka neuvádí, jakým způsobem byla její procesní práva „chybným poučením“ zkrácena, neboť zjevně svého procesního práva podat odvolání využila, přičemž se jedná o odvolání včasné.

9. *Poučení některých účastníků řízení před vydáním rozhodnutí neproběhlo a nebyla jim dána možnost seznámit se s novými podklady řízení. Dopis stavebního úřadu ze dne 12.7.2023 obsahoval uvědomění nových účastníků řízení o zahájení řízení a seznámení s podklady rozhodnutí. Poslední námítky účastníků řízení byly na stavební úřad podány dne 21.8.2023. Někteří účastníci byli dne 23.8.2023 obesláni stavebním úřadem a mohli se seznámit s novými podklady rozhodnutí, případně podat námítky. Část účastníků dne 23.8.2023 obeslána nebyla, a tím tedy někteří účastníci řízení nebyli řádně poučeni před vydáním rozhodnutí a nedostali možnost seznámit se s novými podklady rozhodnutí. Ode dne 12.7. byly do spisu doplněny některé nové podklady. Vzhledem k novým podkladům v řízení měli být obesláni a řádně poučeni před vydáním rozhodnutí všichni účastníci řízení, což se nestalo.*

Odvolací orgán nejprve podotýká, že osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námítky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Jak vyplývá ze spisového materiálu, bylo JUDr. Daně Savelia sdělení ze dne 12.7.2023, že se mohou účastníci řízení seznámit s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, mohou se k nim vyjádřit, případně uplatnit námítky, doručeno Českou poštou fikcí dne 7.8.2023 (viz doručenska přiložená k předmětné písemnosti). Tohoto práva odvolatelka zjevně využila a podala na stavební úřad námítky datované 20.8.2023, doručené na stavební úřad dne 21.8.2023. Již před tím uplatnila JUDr. Dana Savelia námítky datované 8.2.2023, doručené stavebnímu úřadu dne 13.2.2023. S veškerými námítkami uplatněnými JUDr. Danou Savelia se stavební úřad vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odvolatelka nebyla postupem stavebního úřadu zkrácena na svých právech. Odvolací orgán jen pro úplnost konstatuje, že ani ostatní účastníci řízení nebyli konáním stavebního úřadu na svých právech dotčeni, neboť dne 12.7.2023 byl spis již kompletní a nebyly do něj doplňovány žádné nové podklady. Odvolatelka i ostatní účastníci řízení měli možnost seznámit se se všemi podklady shromážděnými stavebním úřadem před vydáním napadeného rozhodnutí, vyjádřit se k nim a zároveň uplatnit námítky, čehož hojně využili.

10. *V době podání žádosti SK Starý Plzenec situační výkres podepsal stavební technik bez příslušného oprávnění. Neměl žádné pověření souhlas dát. Žádost stavebníka měla být zamítnuta, nejen pro chybějící souhlas vlastníka pozemku, ale i proto že žadatel ve stanoveném termínu nedoložil všechny podklady, které stavební úřad požadoval. Úřednice stavebního úřadu účastníky řízení na místním šetření informovala, že územní řízení bude zastaveno. Následně bylo územní řízení přerušeno. Stavební úřad vypořádal*

námítku konstatováním, že stavební technik měl plnou moc. V případě, že se stavební úřad odvolává na plnou moc, která není součástí spisu, je nutné, aby tento dokument byl v příloze tohoto rozhodnutí. Vlastník pozemku, tedy město Starý Plzenec, neměl souhlas vůbec udělit, protože část předmětného pozemku je zatížena právem veřejného užívání. Pozemek se veřejně využívá již více než 20 let, je průchozí, vede přes něj vyšlapaná stezka a využívá se dvě desetiletí jako parkoviště. Škvárové hřiště není využíváno jako sportoviště, ale jako veřejné prostranství, na pozemku je již vydrženo právo cesty, stezky a parkoviště.

Kdo podepsal původní souhlas se záměrem, není za současného stavu relevantní, neboť posléze byl udělen souhlas městem Starý Plzenec, které navenek zastupuje starosta a na situačním výkresu se nachází jeho vlastnoruční podpis. Podle § 184a odst. 1 stavebního zákona, není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Stát, obce a kraje vykonávají především veřejnou moc. Kromě toho ale mohou vystupovat i jako účastníci vztahů soukromého práva. Mohou tak majetek vlastnit, prodávat, pronajímat, či darovat. Odvolatelka tvrzené vydržení pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nedoložila žádným důkazem ve smyslu ust. § 52 správního řádu. Pokud je přesvědčena, že právo k danému pozemku vydržela, mohla podat tzv. určovací žalobu na místně příslušný okresní soud.

Stavební úřad opatřením ze dne 24.2.2023 vyzval dle § 45 odst. 2 správního řádu žadatele k doplnění žádosti o stanovené podklady a současně usnesením dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu územní řízení přerušil. Stavební úřad postupoval, jak mu ukládá správní řád v § 45 odst. 2: „Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).“

Jako další podal **odvolání** proti rozhodnutí stavebního úřadu **Ing. Jan Štěpán, MBA.** K jím uplatněnému odvolání uvádí odvolací orgán následující:

1. *Postup stavebního úřadu je v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad výzvu spojil s jinými procesními úkony, a to s uvědoměním nových účastníků řízení o jeho zahájení. V tomto oznámení stavební úřad rovněž vyzval účastníky řízení k uplatnění případných námitek. Tyto výzvy mi byly prostřednictvím datové schránky doručeny 13.7.2023. Na základě uplatněných námitek byly do správního spisu doplňovány další podklady. K doplnění podkladů do spisu došlo až v době po vydání výzev, tedy až v době po učinění výzvy ze strany stavebního úřadu dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Smyslem a účelem § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníkům řízení se v době bezprostředně před vydáním rozhodnutí seznámit s obsahem správního spisu, a to až po ukončení shromažďování podkladů ze strany správního úřadu. Stavební úřad svým postupem zkrátil účastníky na jejich procesních právech.*

Jak vyplývá ze spisového materiálu, přičemž to samé uvádí i Ing. Jan Štěpán, MBA., bylo mu sdělení ze dne 12.7.2023, že se mohou účastníci řízení seznámit s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a mohou se k nim vyjádřit, doručeno datovou schránkou dne 13.7.2023 (viz doručka ISDS přiložená k předmětné písemnosti). Tohoto práva Ing. Jan Štěpán, MBA. využil a dne 27.7.2023 uplatnil své námitky. Práva uplatňovat námitky odvolatel hojně využíval v průběhu celého řízení, námitky dále uplatnil dne 25.4.2023, další odvolatelovy námitky datované 2.3.2023, byly stavebnímu úřadu doručeny dne 6.3.2023, rovněž uplatnil námitky datované 7.2.2023, které byly na stavební úřad doručeny dne 8.2.2023. S veškerými námitkami odvolatele se stavební úřad vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí. Odvolací orgán ze spisového materiálu zjistil, že sdělení ze dne 12.7.2023 bylo vydáno a zasláno účastníkům řízení až poté, co byl spis kompletní a následně již nebyl doplňován. Bylo tedy splněno ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Odvolatel i ostatní účastníci řízení měli možnost seznámit se se všemi podklady napadeného rozhodnutí a vyjádřit se k nim, a zároveň uplatnit případné námitky, čehož využili. Každému účastníkovi běžela lhůta k podání námitek samostatně. Účastníci nebyli postupem stavebního úřadu zkráceni na svých právech.

2. *Stavební úřad se nevyjádřil k zásadní podmínce uvedené ve výpočtu Ing. Oldřicha Dienstbiera, a to že výpočet parkovacích míst platí pouze v případě, že obě hřiště nebudou využívána souběžně. Tato podmínka provozování stavby není nikde definována. To znamená, že fotbalový klub může obě hřiště provozovat souběžně a tudíž bude počet parkovacích míst nedostatečný. Již nyní není v prostoru plánované výstavby hřiště kde parkovat. Současné škvárové hřiště je při řadě akcí používáno k parkování.*

Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Z této námitky není zřejmé, jak se dané dotýká vlastnických práv odvolatele ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. Odvolací orgán přes uvedené konstatuje, že se v daném případě jedná o úpravu stávající hřiště, tudíž nevzniká potřeba nových parkovacích míst. S ohledem na to, že v průběhu času došlo ke změně právních předpisů atd., předložil žadatel navíc Výpočet dopravy v klidu, který provedl Ing. Oldřich Dienstbier, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby podle současných pravidel. Výpočet parkovacích míst je proveden výlučně pro rekonstruované hřiště a to dle normy ČSN 73 6110 pro druh stavby: Sportoviště s diváky – stadion (fotbal apod). Celkový počet parkovacích stání činí dle provedeného výpočtu 22 míst. Výpočet je proveden přehledně, srozumitelně, postupem dle uvedené normy, na základě v ní daných vstupních hodnot a základních ukazatelů. Žadatel není povinen řešit parkovací a odstavná stání pro celou lokalitu, pro ostatní stavby či sportoviště. Další stávající stavby a sportoviště musí, nebo by přinejmenším mít měly, parkování vyřešeno. Jak odvolací orgán zjistil z napadeného rozhodnutí a spisového materiálu jsou parkovací stání pro řešené hřiště, tedy prostor pro ně, zajištěn na pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, který je uveden v žádosti a dokumentaci jako jeden z pozemků, na kterých se stavba umísťuje a provádí,

nicméně napadeným rozhodnutím není řešeno jejich stavební provedení. To že je rekonstruované hřiště nyní protiprávně využíváno jako parkoviště, nelze řešit prostřednictvím tohoto řízení. Stejně jako má mít příslušný počet parkovacích stání zajištěno předmětné hřiště, měly by mít potřebný počet parkovacích stání zajištěny všechny stávající stavby či sportoviště a to v souladu s příslušnou normou.

3. *Stavební úřad předepsal zkušební provoz pouze na ověření intenzity osvětlení. Imise osvětlením nejsou jediné hygienické normy, které je třeba splnit. V rozhodnutí stavebního úřadu mi chybí zejména měření hladiny hluku.* Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Tyto zdroje hluku z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví, potažmo stavební úřady, nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasů lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovních náčiní, sousedský hluk apod.). Konstatované ostatně potvrzuje závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 8.3.2024, když uvádí, že hlasové projevy, úderů od míčů, hluk z píšťalek apod. nelze z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví považovat za hluk. Jedná se o tzv. náhodné zdroje hluku, kde převažuje faktor obecného obtěžování, které nelze kvantifikovat, resp. pro ně uplatnit hygienické limity. Tyto náhodné hluky z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Tudíž nemohou orgány ochrany veřejného zdraví po stavebníkovi vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku

v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu.

4. *Zvýšený hluk bude působit jako faktor obecného obtěžování. V projektu nejsou navržena žádná protihluková opatření. Dojde tak k nepřiměřenému obtěžování vlastníků sousedních nemovitostí. Stavební úřad konstatuje, že současné škvárové hřiště není již delší dobu využíváno; od roku 2004. Úroveň hluku při tomto stavu je na nějaké úrovni a je nepochybné, že se tato úroveň hluku změní při nově plánovaném využití hřiště. Nově umístěné stavby a plánované intenzivnější využití hřiště, rozhodně změní hladinu hluku. Stavební úřad nepožádal navrhovatele o předložení hlukové studie, která by veškeré tyto vlivy posoudila z odborného hlediska.*

Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány. Orgánem ochrany veřejného zdraví je krajská hygienická stanice. Krajskou hygienickou stanicí Plzeňského kraje se sídlem v Plzni bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022. Orgánem ochrany veřejného zdraví nebyly zjištěny rozpory s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví, tudíž vydal k předložené dokumentaci souhlasné závazné stanovisko. Krajská hygienická stanice upozornila, že hluk z hřiště může působit jako faktor obecného obtěžování. Dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví se jedná o zdroj hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Uvedené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje bylo potvrzeno nadřízeným orgánem ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR a to pod č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ ze dne 8.3.2024.

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, se za hluk podle věty první předmětného ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. Tyto zdroje hluku z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu

k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Vzhledem k nemožnosti stanovení objektivní hodnoty akustické emise, nemají případné akustické výpočty žádnou objektivní vypovídací schopnost, jako je tomu u stacionárních technických zdrojů hluku. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným orgány ochrany veřejného zdraví nemohou po stavebníkovi (investorovi) vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Měření hluku náhodných zdrojů, resp. náhodných hluků v rámci zkušebního provozu nelze ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví požadovat, protože takové měření, vzhledem k náhodnosti akustického signálu, neposkytuje informaci, která by mohla sloužit k objektivní regulaci takového zdroje hluku. Orgány ochrany veřejného zdraví nemohou požadovat měření hluku náhodných zdrojů hluku (hlasů lidí a zvířat, hluk vznikající při používání sportovních náčiní, sousedský hluk apod.).

Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebními úřady. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem nezneškodnil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

V současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu o změně využití území již v roce 2004. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem

další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemek p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nachází v ploše s rozdílným způsobem využití Občanské vybavení – sport (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití předmětné plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatel si vzhledem k blízkosti sportoviště mohl být vědom toho, v jaké lokalitě se jeho nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k nárůstu imisí. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatele nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda je odvolatel obtěžován nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatel měl být srozuměn s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému nevyhovujícímu stavu řádně využíváno, nemusí trvat pořád.

Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatele nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaty a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřeno tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití.

Samotné, nově umisťované prvky na fotbalovém hřišti nejsou, ani být nemohou, zdrojem, odvolatelem uváděné imise hluku. Odvolateli se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětné stavby samy o sobě nejsou, ani být nemohou, zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě

řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje). O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p.p.č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004, za účelem docílení změny kultury pozemků v souladu se skutečností. Jak vyplývá i z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Na daném pozemku zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala, tudíž nedochází z hlediska účelu o proměnu předmětného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být plnohodnotně provozována zamýšlená sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům na fotbalové hřiště. V tomto případě se nejedná o vybudování zcela nového hřiště, jde pouze o zkvalitnění jeho účelu využívání. Účel hřiště ani funkce se provedenou modernizací nezmění. Při posuzování otázky, zda jsou imise přiměřené poměrům, je třeba zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Obvyklý předvídatelný nárůst imisí, například četnější návštěvy renovovaného sportoviště, je třeba strpět. Odvolatel s takovými účinky mohl počítat, neboť se hřiště na daném pozemku nachází nejméně od roku 1998.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s nímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatele, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku. V řešené věci jde o posouzení, zda imise hluku, případně další imise, vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatel nebude obtěžován nad míru přiměřenou poměrům.

5. *Stavební úřad nevzal v potaz ust. § 76 odst. 2 stavebního zákona a nevyužil plně svých pravomocí, aby minimalizoval vliv nově produkováných imisí na přilehlé nemovitosti. Umístění nových staveb (světla, tribuna) do tohoto území je problematické, neboť způsobí produkci imisí (světlo a hluk) ve větší míře, než je tomu dosud. Stavba povede k narušení pohody bydlení v mém domě zejména produkcí imisí od plánovaného osvětlení a zvýšeným hlukem. Připomínám, že zejména v případě požadavku na zachování kvality bydlení je stavební úřad povinen posoudit, zda s ohledem na toto hledisko je umístění stavby přípustné či nikoliv. Kvalita bydlení je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí např. nízkou hladinou hluku, nízkými emisemi pachů a prachu, oslněním nepřiměřenými světly apod. Pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky. Prakticky všechny tyto parametry jsou umístěním stavby v bezprostřední blízkosti mého domu podstatným způsobem zhoršeny.* Oproti stávajícímu stavu je hřiště vybaveno osvětlením, z tohoto osvětlení, by mohla vznikat případná imise světlem, proto ohledně umělého osvětlení byla žadatelem předložena k záměru „světelná studie“ posuzující vliv na okolí zpracovaná odbornou osobou. Co se týká odvolatelem namítaného osvětlení fotbalového hřiště je tedy součástí spisového materiálu Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou, který mimo jiné zahrnuje i rodinný dům Jedlová čp. 1114, který je ve vlastnictví odvolatele. Ve výpočtu je konstatováno, že vypočtené hodnoty jednotlivých parametrů rušivého osvětlení specifikovaných podle ČSN EN 12193 hodnocené ve směru nejbližší obytné zástavby jsou při navržené konfiguraci osvětlovací soustavy fotbalového hřiště pod stanovenými limity. Návrh osvětlení splňuje zvýšené požadavky zadavatele na zónu E2 (představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti). Lze konstatovat, že osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je stanovena max. do 20:30. Ve výpočtu je uvedeno, že nejvyšší intenzita osvětlení bude na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 (vlastník společnost Bohemia sekt, s.r.o.) a to 2,43 lx, i v tomto případě jsou nicméně splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou, neboť maximální možná hodnota pro danou zónu mimo dobu nočního klidu může být dle normy až 5 lx. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400 i zde jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 a to 0,21 cd/m², přičemž norma připouští pro zónu E2 až 5 cd/m². Ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu je pak stanovena podmínka provedení zkušebního provozu stavby osvětlení v délce 1 roku, tato podmínka je závazná a tudíž i vymahatelná. Při posuzování otázky, zda jsou imise vlivem osvětlení přiměřené poměrům, je třeba zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Osvětlení tvoří v dnešní době, oproti situaci před 30 lety, nedílnou součást většiny sportovišť.

Sportoviště je přirozeným místem pro setkávání lidí. Aby byl zážitek hráčů i diváků co možná nejlepší bez ohledu na denní dobu či počasí, je nezbytné kvalitní osvětlení sportovní plochy, přičemž zásadním aspektem, od kterého nelze odhlédnout, je bezpečnost hráčů na sportovní ploše při horší viditelnosti. Dále odvolací orgán podotýká, že osvětlení bude zcela logicky, i z ekonomických důvodů, zapnuto pouze při zhoršené viditelnosti vlivem pokročilé denní doby nebo počasí. Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Pokud stojí na straně jedné ochrana vlastnických práv odvolatele, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému daný pozemek slouží a ke kterému je určen a to již minimálně od roku 1998. V řešené věci jde o posouzení, zda imise světlem z fotbalového hřiště, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. Z citovaného je zjevné, že odvolatel nebude osvětlením fotbalového hřiště obtěžován nad míru přiměřenou poměrům.

Dále u tohoto odvolacího bodu, co se týká namítaného hluku, odkazuje odvolací orgán na vypořádání námítky pod č. 4.

Odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu podala rovněž **Mgr. Libuše Pechová**. Odvolací orgán níže reaguje na její námítky uplatněné v odvolání:

1. *Záměrem dojde ke zhoršení kvality prostředí. Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí, je povinen dbát požadavků v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Záměr je v rozporu s požadavky § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť jím dojde ke zhoršení kvality prostředí. Právě stavebníkovým záměrem o změnu povrchu sportoviště, umístěním nových staveb a záměrem provozovat nově i soutěžní zápasy, čímž je dimenzována infrastruktura nad potřeby tréninků, se výrazně zvýší využití hřiště a veškeré imise hluku i světelného smogu se zvýší nad míru obvyklou v dané lokalitě. Exponovaným provozním řádem 365 dní v roce 12,5 hodiny včetně víkendů se stavebník nesnaží ani o preventivní regulaci těchto imisí. Logiku výroku stavebního úřadu o tom, že provozním řádem je sice takto klubu stavebníka umožněno jeho exponované a široké využití, nicméně to ještě neznamená, že hřiště bude po celou tuto dobu využíváno, nesdílím.*

Jak bylo účastníkům řízení stavebním úřadem opakovaně sděleno, územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Jedná se tedy o úpravu stávajícího (existujícího) hřiště spočívající v položení umělého trávníku, provedeno bude nově osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček. Za tímto účelem bylo vydáno odvolatelkou napadené územní rozhodnutí. Samotné, nově umísťované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem odvolatelkou uváděných imisí. Odvolatelce

se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětná stavba sama o sobě není a ani nemůže být zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na nynějším pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje). O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p. p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004, za účelem docílení změny kultury pozemků v souladu se skutečností. Jak vyplývá z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Tudíž na daném pozemku zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala, nedochází tedy z hlediska účelu o proměnu daného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být plnohodnotně provozována požadovaná sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům. K žádosti o vydání územního rozhodnutí musí žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních předpisů a podle stavebního zákona; uvedenými předpisy je založena jak věcná působnost dotčeného orgánu, tak i jeho pravomoc k vydání závazného stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření apod. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Závazná stanoviska dotčených orgánů tedy představují podklady, které jsou nezbytné pro posouzení záměru. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadou zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány.

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným

orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví, zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se za hluk podle věty první daného ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku.

Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem a odvolacím orgánem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem neznehodnotil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu o změně využití území již v roce 2004. Předmětem projednávaného záměru je modernizace stávajícího hřiště, nikoliv budování zcela nového hřiště na „zelené louce“. Projednávaný záměr zachovává původní ráz – sportoviště a je pouze zkvalitněn jeho účel využívání. Modernizací stávajícího hřiště nedojde v zásadě ke změně tvaru ani kompozice tvarovaného řešení. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy a modernizace hřiště, aby vyhovovalo současným standardům.

Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití „Občanské vybavení – sport“ (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití této plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatelka si vzhledem k blízkosti sportoviště mohla být vědoma toho, v jaké lokalitě se její nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k předvídatelnému nárůstu imisí, např. četnější návštěvy renovovaného hřiště. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatelky nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda je odvolatelka obtěžována nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatelka měla být srozuměna s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému stavu řádně využíváno, nemusí trvat pořád. Při posuzování otázky, zda jsou imise přiměřené poměrům, je třeba také zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Obvyklý předvídatelný nárůst imisí, např. četnější návštěvy renovovaného sportoviště jako v řešené věci, je třeba strpět. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatelku nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaty a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití. Případné excesivní projevy fanoušků je třeba řešit k tomu určenými právními prostředky.

Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou ze dne 23.2.2023 je vypracován za účelem posouzení nového osvětlení na své okolí. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je max. do 20:30. Výpočet dokládá, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. Z hlediska přípustného rušivého světla jsou splněny požadavky na zónu E2 (představuje málo osvětlené oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti) s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného

domu na ul. Jedlová čp. 1115. I v tomto případě jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Rodinný dům odvolatelky čp. 1100 se nachází v zákrytu za domem čp. 1115, tedy v druhé řadě (směrem od hřiště) bloku domů. Lze říci, že rodinný dům čp. 1115 tvoří světelnou clonu rodinnému domu odvolatelky. Odvolací orgán dále podotýká, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Podmínka stanovená ve výroku rozhodnutí je závazná a vymahatelná.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelů, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je zdrojem hluku. V řešené věci jde o posouzení, zda imise vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatelka nebude obtěžována nad míru přiměřenou poměrům.

2. *Plánované osvětlení bude mít výrazně negativní vliv na naše zdraví a kvalitu spánku vzhledem k orientaci oken veškerých obytných částí naší nemovitosti včetně ložnic a to jak v přízemí, tak i střešních, směrem přímo ke škvárovému hřišti. Světla, která mají hřiště osvětlovat, svými parametry nevyhovují, aby byla instalována na přímou viditelnost z blízkých obydlených domů, neboť mají negativní vliv na kvalitu spánku i 2 hodiny po expozici tohoto světla. Při expozici nezáleží na intenzitě světla. Tak silné zdroje a s takovou chromatičností by se neměly již do veřejného prostoru instalovat. Samotná projektová dokumentace stavby nepředpokládá žádné negativní vlivy na okolí, s čímž nelze souhlasit. Plánované osvětlení bude přímo zasahovat do kvality mého života. Výpočet osvětlení fotbalového hřiště a posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou nebyl vypracován pro mou nemovitost. Vzhledem k tomu, že na mé nemovitosti budou namířena všechna světla z východní i západní*

strany a skutečnosti, že většina oken pobytových místností směřuje k hřišti, lze se domnívat, že osvětlení nemovitosti bude nepřiměřené.

Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou ze dne 23.2.2023 je vypracován za účelem posouzení vlivu nového osvětlení na své okolí a to v souladu s ČSN EN 12193. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je max. do 20:30. Výpočet dokládá, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115 a to 2,43 lx, přičemž v normě je intenzita osvětlení pro zónu E2 v době mimo noční klid limitována 5 lx. Z hlediska přípustného rušivého světla jsou splněny požadavky na zónu E2 (představuje málo osvětlené oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti) s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. I v tomto případě jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Rodinný dům odvolatelky čp. 1100 se nachází v zákrytu za domem čp. 1115, tedy v druhé řadě (směrem od hřiště) bloku domů. Lze říci, že rodinný dům čp. 1115 tvoří světelnou clonu rodinnému domu odvolatelky. Navíc jsou všechny světlomety osazeny clonami bránícími oslnění, aby rušivé světlo neobtěžovalo obyvatele okolních domů. Nelogické je tvrzení odvolatelky, že světla budou namířena do oken jejího rodinného domu. Osvětlení hřiště má sloužit pouze pro osvětlení hřiště při zhoršených viditelnostních podmínkách. Odvolací orgán dále podotýká, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Podmínka stanovená ve výroku rozhodnutí je závazná a vymahatelná.

3. *Navrhovaný počet parkovacích míst je nedostatečný. Projektované parkoviště s pouhými 22 místy nemůže uspokojit potřeby této lokality, která je již nyní přetížená a která způsobí další negativní dopad na okolní prostředí, navíc se uvažované parkoviště nachází v ochranném pásmu lesa a nemá stavební povolení. Umísťovaná nová stavba tribuny pro 250 lidí a změna povrchu na UMT změni funkční využití areálu, zvýší využití hřiště a vyvstane tak potřeba, kde tito návštěvníci budou parkovat. Změnou povrchu škvárového hřiště na umělý stavebník přijde právě o plochu, kde poslední roky všechna auta návštěvníků hřiště v areálu SK Starý Plzenec parkovala. Nízký počet parkovacích míst je opřen o argumentaci, že obě hřiště se souhrnnou kapacitou 470 diváků nebudou využívána návštěvníky současně. To je však v rozporu s provozním řádem. Stavba je tak navržena v rozporu s § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb.*

Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Z této námítky není zřejmé, jak se dané dotýká vlastnických práv odvolatelky ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. Odvolací orgán přes uvedené konstatuje, že se v tomto případě jedná o stávající hřiště, na kterém budou provedeny úpravy za účelem

jeho modernizace, tudíž nevniká potřeba nových parkovacích stání. Přesto žadatel, neboť v průběhu času došlo ke změně právních předpisů, doložil navíc Výpočet dopravy v klidu zhotovený Ing. Oldřichem Dienstbierem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby podle současných právních předpisů a norem. Výpočet parkovacích míst je proveden výlučně pro rekonstruované hřiště a to dle normy ČSN 73 6110 pro druh stavby: Sportoviště s diváky – stadion (fotbal apod). Celkový počet parkovacích stání činí dle provedeného výpočtu 22 míst. Výpočet je proveden přehledně, srozumitelně, postupem dle uvedené normy, na základě v ní daných vstupních hodnot a základních ukazatelů. Žadatel není povinen řešit parkovací a odstavná stání pro celou lokalitu, pro ostatní stavby či sportoviště, neboť to stavební zákon nikde neukládá. Řešení dopravy v klidu je vždy vázáno na určitou nemovitost a způsob jejího využití. Další stávající stavby a sportoviště musí, nebo by přinejmenším mít měly, parkování vyřešeno. Jak odvolací orgán zjistil z napadeného rozhodnutí a spisového materiálu, jsou parkovací stání pro řešené hřiště, tedy prostor pro ně, zajištěny na pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, který je uveden v žádosti a dokumentaci jako jeden z pozemků, na kterých se stavba umísťuje a provádí, nicméně napadeným rozhodnutím není řešeno jejich stavební provedení. To že je rekonstruované hřiště nyní využíváno v rozporu se svým účelem jako parkoviště, nelze řešit v tomto řízení. Stejně jako má mít příslušný počet parkovacích stání zajištěno předmětné hřiště, měly by mít potřebný počet parkovacích a odstavných stání zajištěny všechny stávající stavby či sportoviště a to v souladu s příslušnou normou.

4. *Žádám, aby bylo přezkoumáno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice, neboť vychází z neúplných podkladů. Plánovanou rekonstrukcí a umístěním nových staveb se zásadně změní funkční využití pozemku a díky umělému povrchu a umístěním nových staveb se zásadně zvýší veškeré imise. Výkon fotbalové činnosti bude probíhat v průběhu celého roku, což je zásadní zvýšení frekvence využití nad míru obvyklou dané lokalitě. Dle provozního řádu bude hřiště využíváno každý všední den od 8:00 do 20:00 a o víkendu od 9:00 do 20:30. Projektová dokumentace dále uvádí, že hřiště je nově dimenzováno svými parametry pro konání krajských zápasů. Z uvedených důvodů nelze souhlasit se stanoviskem, že se funkční užívání hřiště nezmění. KHS měla vzít výše uvedené skutečnosti v potaz a zohlednit, že se v sousedství stavby nachází obytné domy. KHS zmiňuje, že projektovými úpravami nevznikne potřeba nových parkovacích stání, přičemž projekt počítá s 22 parkovacími stáními. KHS uvádí, že hluk z hřiště může působit jako faktor obecného obtěžování, avšak jej údajně nelze kvantifikovat, jelikož patrně ve zprávě zohlednil pouze hluk jakožto zvuk způsobený hlasovým projevem fyzické osoby, který se dle KHS nově za hluk nepovažuje, a proto nenavrhuje žádná opatření. S tímto stanoviskem zásadně nesouhlasíme. Vzhledem k povaze sportu bude též další dominantní obtěžující složkou hluku, kromě intenzivních hlasových projevů, „vysoce impulzní“ hluk, který vznikne právě na základě umístění nových staveb – tj. opakované údery a rány míče do kovových prvků ochranných sítí, zábradlí a oplocení z pozinkované oceli, píšťalky rozhodčích a různé nástroje, co používají fanoušci. KHS se vůbec nezabývá imisemi světelného smogu, které*

bude způsobovat navrhované osvětlení hřiště. KHS vůbec neposoudila dostatečnost hygienického zázemí.

S ohledem na skutečnost, že i odvolání Mgr. Libuše Pechové, kromě dalších, směřuje proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022, postupoval odvolací orgán v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu a požádal nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR, o potvrzení nebo změnu výše citovaného závazného stanoviska. Ministerstvo zdravotnictví svým závazným stanoviskem z 8.3.2024, č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ potvrdilo předmětné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni. Nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví konstatuje, že podle § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. se hlukem rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, atd. Hlasové projevy, údery od míčů, hluk z píšťalek apod. tedy nelze z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví považovat za hluk. Jde o tzv. náhodné zdroje hluku, kde převažuje faktor obecného obtěžování, které nelze kvantifikovat, resp. pro ně uplatnit hygienické limity. Tyto náhodné hluky z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, a které jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispozici a herních schopnostech. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným nemohou orgány ochrany veřejného zdraví po stavebníkovi vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu. Ministerstvo zdravotnictví dále uvádí, že z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví nemá na posouzení záměru vliv pojmenování hřiště, zda se jedná o hřiště tréninkové či zápasové, protože záměr se posuzuje vždy podle obsahu PD nikoli pojmenování.

5. *Dle výroku napadeného rozhodnutí mají být parkovací plochy pro sportovní areál, které dle smlouvy o umístění fotbalového hřiště, uzavřené mezi městem Starý Plzenec a SK Starý Plzenec, má zajišťovat město Starý Plzenec, vybudovány před zahájením užívání výše uvedené stavby. Pro parkovací plochy uvedené v této smlouvě, jež tvoří návrh na zajištění parkovacích míst, však*

neexistuje žádné vyjádření ani závazné stanovisko dotčených orgánů. Není tedy zřejmé, zda je tato podmínka rozhodnutí vůbec splnitelná.

Stavební provedení parkovacích míst není předmětem tohoto řízení. Prostor pro parkovací stání je, jak vyplývá z dokumentace a dalších podkladů, zajištěn na pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec. K předmětnému záměru se formou závazných stanovisek, stanovisek, vyjádření či sdělení vyjádřily orgány státní správy, tedy subjekty chránící jednotlivé veřejné zájmy. Zároveň bylo s těmito orgány po celé řízení jednáno formou doručování písemností včetně rozhodnutí. V tomto bodě odvolání se odvolatelka opět pasuje do role, která jí ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona nepřísluší. Není zřejmé, jakým způsobem se v tomto bodě odvolání tvrzené přímo dotýká jejich vlastnických práv.

6. *Postup stavebního úřadu je v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad spojil výzvu s jinými procesními úkony, a to se sdělením „uvědoměním nových účastníků řízení o zahájení řízení“ a „seznámení se s podklady rozhodnutí“ ze dne 12.7.2023. V tomto sdělení stavební úřad vyzval účastníky řízení k uplatnění případných námitek. Na základě četných námitek byly do spisu doplňovány další podklady. K doplnění podkladů do správního spisu došlo až v době po vydání výzev. Na základě námitek účastníků řízení ohledně nezákonnosti doručení výzvy stavebním úřadem prostřednictvím zaměstnance Městského úřadu Starý Plzenec, byly stavebním úřadem opětovně vybraným účastníkům doručovány výzvy z 12.7.2023 prostřednictvím České pošty, datováno 23.8.2023. Po tomto datu stavební úřad již nedal možnost všem účastníkům řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k doplněným podkladům pro rozhodnutí. Postupem stavebního úřadu byli účastníci zkráceni na svých procesních právech.*

Mgr. Libuši Pechové bylo sdělení stavebního úřadu ze dne 12.7.2023, kterým informuje účastníky řízení o jeho zahájení, sděluje jim, že mohou nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň je upozorňuje, že mohou uplatnit námitky, doručeno nejprve pracovníkem městského úřadu dne 19.7.2023 a následně jí bylo doručeno Českou poštou dne 29.8.2023 (o čemž svědčí doručenky, které jsou přiložené k předmětné písemnosti). Námitky Mgr. Libuše Pechové proti projednávanému záměru, datované 2.8.2023, byly na stavební úřad doručeny 3.8.2023. Již předtím Mgr. Libuše Pechová podala proti záměru námitky ze dne 10.5.2023. Jak odvolací orgán ze spisového materiálu zjistil, bylo sdělení ze dne 12.7.2023 vydáno a zasláno účastníkům řízení až poté, co byl spis kompletní a následně již nebyl doplňován. Odvolatelka, stejně jako ostatní účastníci řízení, měla možnost seznámit se s kompletními podklady napadeného rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň uplatnit námitky, čehož využila. Každému účastníkovi řízení běžela lhůta k podání námitek samostatně. Ze strany stavebního úřadu nedošlo ke zkrácení procesních práv účastníků řízení.

Včasné **odvolání** podal rovněž **Ing. Zdeněk Pech**. Na jím uplatněné odvolací námitky uvádí odvolací orgán následující:

1. *Plánované osvětlení bude mít výrazně negativní vliv na kvalitu mého života. Světla, která mají hřiště osvětlovat, mají negativní vliv na kvalitu spánku i 2*

hodiny po expozici tohoto světla. Při expozici nezáleží na intenzitě světla. Tak silné zdroje a s takovou chromatičností by se neměly již do veřejného prostoru instalovat. Výpočet osvětlení fotbalového hřiště a posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou nebyl vypracován pro mou nemovitost. Vzhledem k tomu, že na mé nemovitosti budou namířena všechna světla z východní i západní strany a skutečnosti, že většina oken pobytových místností směřuje k hřišti, lze se domnívat, že osvětlení nemovitosti bude nepřiměřené.

Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou ze dne 23.2.2023 je vypracován za účelem posouzení vlivu nového osvětlení na své okolí. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je max. do 20:30. Výpočet dokládá, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. Z hlediska přípustného rušivého světla jsou splněny požadavky na zónu E2 (představuje málo osvětlené oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti) s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. I v tomto případě jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Rodinný dům odvolatele čp. 1100 se nachází v zákrytu za domem čp. 1115, tedy v druhé řadě (směrem od hřiště) bloku domů. Lze říci, že rodinný dům čp. 1115 tvoří světelnou clonu rodinnému domu odvolatele. Navíc jsou všechny světlomety osazeny clonami bránícími oslnění, aby rušivé světlo neobtěžovalo obyvatele okolních domů. Odvolací orgán dále podotýká, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Podmínka stanovená ve výroku rozhodnutí je závazná a vymahatelná. Není zřejmé, jak dospěl odvolatel k závěru, že budou veškerá světla z východní a západní strany namířena na jeho nemovitost. Účelem vybudování světla je osvětlení hřiště (nikoliv okolních nemovitostí) v momentně, kdy bude užíváno a viditelnost už nebude ideální, tvrzení odvolatele je tudíž nelogické. I z ekonomického hlediska jistě není v zájmu žadatele „namířit světla“ na nemovitost odvolatele.

2. *Stavbou bude narušena celá lokalita (zeleň, klidová zóna atd.) Záměr není v souladu s požadavky § 20 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., neboť jím dojde ke zhoršení kvality prostředí. Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí, je povinen dbát požadavků v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Právě stavebníkovým záměrem o změnu povrchu sportoviště, umístěním nových staveb a záměrem provozovat nově i soutěžní zápasy, čímž je dimenzována infrastruktura nad potřeby tréninků, se výrazně zvýší využití hřiště a veškeré imise hluku i světelného smogu se zvýší nad míru obvyklou dané lokalitě.*

Jak bylo účastníkům řízení stavebním úřadem opakovaně sděleno, územním rozhodnutím č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004 bylo rozhodnuto o využití území na části pozemku č. parc. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec, která byla podle

geometrického plánu označena novým parcelním číslem 343/162, o výměře 1,1808 ha. Celý pozemek, který je nyní v katastru nemovitostí označen jako parc. č. 343/162, k. ú. Starý Plzenec byl konstatovaným územním rozhodnutím změněn na hřiště. Jedná se tedy o úpravu stávajícího (existujícího) hřiště spočívající v položení umělého trávníku, provedeno bude nově osvětlení hřiště obsahující 6 stožárů osvětlení. Dále je v jižní části hřiště navrženo betonové monolitické pobytové schodiště. Vybavení hřiště se skládá ze skladu z kontejneru a 2 střídaček. Za tímto účelem bylo vydáno odvolatelem napadené územní rozhodnutí. Samotné, nově umísťované prvky na fotbalovém hřišti nebudou, ani být nemohou, zdrojem odvolatelem uváděných imisí. Odvolateli se patrně spíše jedná o excesivní projevy jednotlivých fyzických osob (hráčů, fanoušků) v souvislosti s eskalací fandících projevů během fotbalových utkání. Toto excesivní jednání jednotlivých fyzických osob však nemůže být důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Předmětná stavba sama o sobě není a ani nemůže být zdrojem nepřiměřeného hluku. Stavba je určena k sportovním aktivitám soutěžním družstvům SK Starý Plzenec, případně ostatním spolkům, škole a veřejnosti. Jakékoliv excesy fotbalových fanoušků, jsou sice spojeny s užíváním sportovního areálu, ale při komplexním pohledu na jeho účel a funkci jde o mimořádné (byť opakující se) excesivní projevy, které je na místě řešit jinými a k tomu určenými právními prostředky, nikoli cestou zamítnutí navrženého záměru.

V daném případě je třeba vzít v úvahu skutečnost, že se jedná o úpravu již existujícího fotbalového hřiště, které se na nynějším pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nacházelo již v roce 1998 (viz historické letecké snímky Plzeňského kraje). O změně využití části pozemku parc. č. 343/1 v k. ú. Starý Plzenec (nyní p. p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec) jako sportovního hřiště bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j. Výst/967/04 ze dne 24.3.2004. Účelem tohoto územního rozhodnutí bylo docílení změny kultury pozemků v souladu se skutečností. Jak vyplývá z katastru nemovitostí je způsobem využití pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec sportoviště a rekreační plocha. Tudíž na daném pozemku zcela jistě sportovní činnost již v minulosti probíhala, nedochází tedy z hlediska účelu o proměnu daného místa. Pouze bude staré a neudržované sportoviště upraveno tak, aby na něm mohla být plnohodnotně provozována požadovaná sportovní aktivita a odpovídalo moderním požadavkům. K žádosti o vydání územního rozhodnutí musí žadatel podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona připojit závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních předpisů a podle stavebního zákona; uvedenými předpisy je založena jak věcná působnost dotčeného orgánu, tak i jeho pravomoc k vydání závazného stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření apod. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele, kromě jiného, v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledky řešení rozporů. Závazná stanoviska dotčených orgánů tedy představují podklady, které jsou nezbytné pro posouzení záměru. Podstatou postavení dotčených orgánů je odborná pomoc stavebnímu úřadu, který územní řízení vede, a dále hájení zájmů, které jsou svěřeny do

jejich věcné působnosti. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadou zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán, neboť sám nedisponuje jednak působností, jednak odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány.

Stran hlukové zátěže předmětné stavby na okolí bylo zpracováno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje z 21.12.2022, č. j. KHSPL/34521/21/2022, které bylo k odvolání účastníků řízení (směřujících i do obsahu tohoto závazného podkladu) přezkoumáno nadřízeným dotčeným orgánem, a to Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Ohledně namítaného hluku Ministerstvo zdravotnictví zopakovalo, že zvuk z hřiště je, dle předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví zdrojem hluku, který nelze kvantifikovat a nelze pro jeho regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Dle § 30 odst. 2 věta třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se za hluk podle věty první daného ustanovení nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, atd. Důvodem vyloučení uvedených zvuků je skutečnost, že u nich převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat a nelze tak aplikovat jinak platné limity hluku.

Výše konstatované ovšem neznamená, že dané posouzení „hlukové zátěže“ stavby nemá být provedeno v obecné rovině stavebním úřadem. Jde o to posoudit, zda nedojde vlivem předmětné stavby k nepřiměřenému zhoršení kvality prostředí (dříve se používal pojem pohoda bydlení). V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že každý vlastník je při realizaci svého práva provést svůj záměr limitován i požadavkem, aby vedle konkrétně stanovených limitů zakotvených v právních předpisech a technických normách budoucím záměrem nezhodnotil kvalitu prostředí okolních staveb a neobtěžoval nad míru přiměřenou poměrům své sousedy, což vyplývá zejména z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Při praktické aplikaci se za kvalitu prostředí považuje souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.

Imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo významně ztěžují užívání sousedního pozemku. Je přitom v obou případech třeba zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise.

Jak již bylo uvedeno výše, v současnosti se nachází na pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec stávající neudržované hřiště s fotbalovými brankami, ostatně jako sportoviště je tento pozemek veden i v katastru nemovitostí. Stávající nevyhovující hřiště bylo povoleno rozhodnutím stavebního

úřadu o změně využití území již v roce 2004. Předmětem projednávaného záměru je modernizace stávajícího hřiště, nikoliv budování zcela nového hřiště na „zelené louce“. Projednávaný záměr zachovává původní ráz – sportoviště a je pouze zkvalitněn jeho účel využívání. Modernizací stávajícího hřiště nedojde v zásadě ke změně tvaru ani kompozice tvarového řešení. Vedle stávajícího rekonstruované hřiště se nachází západním směrem další travnaté hřiště. Rekonstruováno má tedy být stávající nevyhovující fotbalové hřiště na pozemku p. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec, na němž má být položen umělý trávník, provedeno pobytové schodiště, osvětlení hřiště atd., účelem úprav je zkvalitnění sportovní plochy a modernizace hřiště, aby vyhovovalo současným standardům. Plocha má i nadále sloužit jako fotbalové hřiště. Dle platného Územního plánu Starý Plzenec se pozemky, na nichž je záměr umístěn, nacházejí v ploše s rozdílným způsobem využití Občanské vybavení – sport (OS). Územní plán v Podmínkách pro využití této plochy stanoví jako hlavní využití, tedy převažující účel využití: stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport pro rekreační, tréninkový, výkonnostní a vrcholový sport. Odvolatel si vzhledem k blízkosti sportoviště mohl být vědom toho, v jaké lokalitě se jeho nemovitosti nacházejí, a že v průběhu času může dojít k předvídatelnému nárůstu imisí, např. četnější návštěvy renovovaného hřiště. Charakter okolí, ve kterém se nemovitosti odvolatele nacházejí, se totiž dlouhodobě vyznačuje sportovním prostředím, takže dopad imisí hluku po přestavbě a zprovoznění renovovaného hřiště s umělým povrchem nebylo možné vyloučit a tuto skutečnost je nutno také zohlednit v rámci celkové úvahy, zda je odvolatel obtěžován nad míru přiměřenou poměrům. Odvolatel měl být srozuměn s tím, že situace, kdy hřiště nebylo vzhledem ke svému stavu řádně využíváno, nemusí trvat pořád. Při posuzování otázky, zda jsou imise přiměřené poměrům, je třeba také zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Obvyklý předvídatelný nárůst imisí, např. četnější návštěvy renovovaného sportoviště jako v řešené věci, je třeba strpět. Odvolací orgán přihlédl také k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující odvolatele nad míru přiměřenou poměrům. Jestliže hřiště slouží k provozu kopané a jedná se o standardní fotbalovou plochu určenou k fotbalovým utkáním, je hluk způsobován prakticky jenom činnostmi, které jsou s výkonem tohoto sportu zcela imanentně spjaté a bez nichž danou sportovní aktivitu nelze plnohodnotně vykonávat. Jedná se tak zejména o verbální projevy a pokyny hráčů a trenérů, zvuk letících a do zábran narážejících míčů, případně slovní projevy osob, které se tréninků anebo zápasů účastní jako diváci. Výkon kopané se bez těchto projevů nemůže obejít, protože je jim zcela vlastní a sám o sobě je doprovodným a nezbytným jevem těchto sportovních aktivit. V daném případě nelze předpokládat, že by se hluk, který hřiště produkuje, svou povahou nebo zdrojem vymykal těmto pro fotbal běžným činnostem. Nadto pokud je hřiště opatřené tzv. umělým travnatým povrchem, umožňuje výkon fotbalové činnosti v průběhu celého roku, tj. i v době, kdy venkovní klimatické podmínky neumožňují využití hřišť s přirozeným travnatým povrchem, a slouží tak celoročně ke sportovnímu využití. Případné excesivní projevy fanoušků je třeba řešit k tomu určenými právními prostředky.

Výpočet osvětlení fotbalového hřiště 2001x, Posouzení rušivého světla emitovaného osvětlovací soustavou ze dne 23.2.2023 je vypracován za účelem posouzení nového osvětlení na své okolí. Provoz hřiště v době nočního klidu se nepředpokládá. Provozní doba hřiště je max. do 20:30. Výpočet dokládá, že nejvyšší intenzita osvětlení je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. Z hlediska přípustného rušivého světla jsou splněny požadavky na zónu E2 (představuje málo osvětlené oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti) s velkou rezervou. Nejvyšší hodnota svítivosti svítidla v potenciálně rušivém směru je na jižní fasádě rodinného domu na ul. Na Hřišti čp. 1400. Maximální hodnota jasu na fasádě je na západní fasádě rodinného domu na ul. Jedlová čp. 1115. I v tomto případě jsou z hlediska přípustného rušivého světla splněny požadavky na zónu E2 s velkou rezervou. Osvětlení negativně neovlivní okolí hřiště a splní požadované limity na přípustné rušivé světlo v době mimo dobu nočního klidu. Rodinný dům odvolatele čp. 1100 se nachází v zákrytu za domem čp. 1115, tedy v druhé řadě (směrem od hřiště) bloku domů. Lze říci, že rodinný dům čp. 1115 tvoří světelnou clonu rodinnému domu odvolatele. Osvětlení tvoří v dnešní době, oproti situaci před 30 lety, nedílnou součást většiny sportovišť. Sportoviště je přirozeným místem pro setkávání lidí. Aby byl zážitek hráčů i diváků co možná nejlepší bez ohledu na denní dobu či počasí, je nezbytné kvalitní osvětlení sportovní plochy, přičemž zásadním aspektem, od kterého nelze odhlédnout, je bezpečnost hráčů na sportovní ploše při horší viditelnosti. Dále odvolací orgán podotýká, že osvětlení bude zcela logicky, i z ekonomických důvodů, zapnuto pouze při zhoršené viditelnosti vlivem pokročilé denní doby nebo počasí. Odvolací orgán dále podotýká, že stavební úřad v podmínce č. 14. napadeného rozhodnutí stanoví, že bude proveden zkušební provoz stavby osvětlení v délce 1 roku, během něhož stavebník zajistí a nechá provést měření intenzity osvětlení na fasádách okolních rodinných domů a jeho vyhodnocení. Podmínka stanovená ve výroku rozhodnutí je závazná a vymahatelná.

Významnou skutečností v řešené věci je veřejný zájem na provozování sportu a sportoviště, který je při posuzování míry přiměřené poměrům třeba zohlednit. Není pochyb o tom, že sport se stává právem pro všechny fyzické osoby. Není doménou několika osob či určitých skupin, ale prvek masovosti nalézá svůj odraz také v právní rovině. Právo na sport současně znamená, že po veřejnoprávních institucích se vyžaduje, aby zajistily realizaci práva na sport ve skutečně faktické rovině tak, aby toto právo nebylo pouhou formální klauzulí. Cílem je dosažení možnosti každého jednotlivce právo na sport aktivně využívat, s čímž je spjata zdůrazněná povinnost státu za realizaci sportovní politiky formou jejího konstituování, podpory, dozoru i kontroly, což by se mělo odvíjet nikoliv od výlučné aktivity státu v této oblasti, ale od komplexní spolupráce se soukromými sportovními aktivitami zaštitěné příslušným právním rámcem. V zákoně č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je v § 1 stanoveno, že tento zákon vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti a stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávních celků při podpoře sportu. Jestliže tedy na straně jedné stojí ochrana vlastnického práva odvolatelů, na straně žadatele je nutno vedle dalšího přihlídnout také k účelu, ke kterému „jeho“ pozemek slouží a který je

zdrojem hluku a dalších imisí. V řešené věci jde o posouzení, zda imise vyvolané činnostmi na fotbalovém hřišti, lze posoudit jako obtěžování nad míru přiměřenou poměrům. V daném případě došel odvolací orgán k závěru, že odvolatel nebude obtěžován nad míru přiměřenou poměrům.

3. *Oplocení hřiště s umělým povrchem – znemožnění plynulé průchodnosti v lokalitě. Vlastník pozemku, tedy město Starý Plzenec, neměl souhlas s umístěním stavby vůbec udělit. Předmětný pozemek, jehož vlastníkem je město Starý Plzenec, je historicky zatížen právem veřejného užívání, což představuje klíčový aspekt v této záležitosti. Důkazy o tomto užívání zahrnují existenci průchozí stezky sloužící široké veřejnosti vedoucí přes pozemek a soustavné a opakované využití pozemku jako veřejného parkoviště po dobu více než dvou desetiletí. Je třeba zdůraznit, že škvárové fotbalové hřiště nebylo využíváno jako sportoviště, ale jako veřejné prostranství. Právo na veřejné užívání pozemku bylo historicky udrženo. Vzhledem k tomu, že pozemek je zatížen právem veřejného užívání, nemá město Starý Plzenec právo udělit souhlas k výstavbě.*

Podle § 184a odst. 1 stavebního zákona, není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Stát, obce a kraje vykonávají především veřejnou moc. Kromě toho ale mohou vystupovat i jako účastníci vztahů soukromého práva. Mohou tak majetek vlastnit, prodávat, pronajímat, či darovat. Odvolatel tvrzené vydržení pozemku parc. č. 343/162 v k. ú. Starý Plzenec nedoložil žádným relevantním důkazem. Odvolací orgán odkazuje na komentář ke správnímu řádu JUDr. Josefa Vedrala (II. vydání – leden 2012, BOVA POLYGON Praha), a to k § 52. Autor komentáře k této problematice uvádí, že účastníci ve správním řízení mají důkazní povinnost, tedy povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení. Povinnost důkazní dopadá na všechny účastníky řízení podle § 27 správního řádu. Byť je správní řízení (pozn. na rozdíl od klasického civilního řízení před obecnými soudy) vedeno zásadou vyhledávací, resp. vyšetřovací, procesní povinnost účastníků označit důkazy na podporu svých tvrzení je „silnější“ a má přednost před zjišťováním a objasňováním skutečností případu správním orgánem. Na podložení námitek účastníky řízení v rovině nikoliv pouze tvrzení, ale též důkazní, apeluje i ustálená judikatura. Nelze tedy akceptovat ničím nepodložené tvrzení odvolatele ohledně vydržení práva k pozemku. Pokud je přesvědčen, že právo k danému pozemku bylo udrženo, mohl podat tzv. určovací žalobu na místně příslušný okresní soud. Konstatované není příslušný řešit stavební úřad. Co se týká parkování na předmětném hřišti, rovněž jde o skutečnost, kterou není odvolací orgán příslušný se v tomto řízení zabývat.

4. *Závazné stanovisko KHS Plzeňského kraje nekoresponduje s aktuálními známými skutečnostmi posuzovaného projektu. Zvýšené imise zvýší ba i přímo způsobí nově umísťované prvky. Vzhledem k povaze sportu se kromě hlasových projevů bude jednat také o opakované údery a rány míče do kovových prvků a zvuk píšťalky rozhodčích a různých nástrojů, co používají fanoušci. Žádám, aby bylo přezkoumáno závazné stanovisko vydané Krajskou hygienickou stanicí.*

S ohledem na skutečnost, že i odvolání Ing. Zdeňka Pecha, kromě dalších, směřovalo proti závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Plzeňského

kraje se sídlem v Plzni, č. j. KHSPL/34521/21/2022 ze dne 21.12.2022, postupoval odvolací orgán v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu a požádal nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Ministerstvo zdravotnictví ČR, o potvrzení nebo změnu výše citovaného závazného stanoviska a to dopisem ze dne 14.12.2023. Ministerstvo zdravotnictví svým závazným stanoviskem z 8.3.2024, č. j. MZDR 36847/2023-2/OVZ potvrdilo předmětné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni. Nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví konstatuje, že podle § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. se hlukem rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, atd. Hlasové projevy, úder od míčů, hluk z píšťalek apod. tedy nelze z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví považovat za hluk. Jde o tzv. náhodné zdroje hluku, kde převažuje faktor obecného obtěžování, které nelze kvantifikovat, resp. pro ně uplatnit hygienické limity. Tyto náhodné hluky z principiálních důvodů nelze výpočtově predikovat, ani na základě naměřených hodnot regulovat ve vztahu k pevnému administrativnímu limitu, protože u náhodných hluků nelze objektivně s přijatelnou nejistotou stanovit akustickou emisi charakterizující dlouhodobou hlukovou zátěž. Případné naměřené hodnoty platí pouze pro dobu měření a nelze je zobecnit, ani objektivně přezkoumat. Provoz sportovních zařízení (hřišť) je charakteristický sledem jednotlivých hlukových událostí, které se mění okamžitě, náhodně a nepředvídatelně, a které jsou závislé kromě jiného na počtu, věku a úmyslech hráčů, jejich fyzické dispoziční a herních schopnostech. U uvedených zdrojů (hřišť) převažuje faktor obecného obtěžování, který nelze kvantifikovat, nelze pro jejich regulaci použít limity hluku uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. a tyto zdroje lze regulovat prakticky pouze dispozičními nebo organizačně-provozními opatřeními. V souvislosti s uvedeným nemohou orgány ochrany veřejného zdraví po stavebníkovi vyžadovat akustické studie očekávané hladiny hluku v chráněných prostorech, protože akustické studie pro tento druh hluku nemají skutečnou vypovídací hodnotu.

5. *Postup stavebního úřadu je v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad spojil výzvu s jinými procesními úkony, a to se sdělením „uvědoměním nových účastníků řízení o zahájení řízení“ a „seznámení se s podklady rozhodnutí“ ze dne 12.7.2023. V tomto sdělení stavební úřad vyzval účastníky řízení k uplatnění případných námitek. Na základě četných námitek byly do spisu doplňovány další podklady. K doplnění podkladů do správního spisu došlo až v době po vydání výzev. Na základě námitek účastníků řízení ohledně nezákonnosti doručení výzvy stavebním úřadem prostřednictvím zaměstnance Městského úřadu Starý Plzenec, byly stavebním úřadem opětovně vybraným účastníkům doručovány výzvy z 12.7.2023 prostřednictvím České pošty, datováno 23.8.2023. Po tomto datu stavební úřad již nedal možnost všem účastníkům řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se*

k doplněným podkladům pro rozhodnutí. Postupem stavebního úřadu byli účastníci zkráceni na svých procesních právech.

Ze spisového materiálu je nade všechnu pochybnost zřejmé, že Ing. Zdeňku Pechovi bylo sdělení stavebního úřadu ze dne 12.7.2023, kterým stavební úřad informuje účastníky řízení o jeho zahájení, sděluje jim, že mohou nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň je upozorňuje, že mohou uplatnit námitky, doručeno datovou schránkou dne 13.7.2023 (o čemž svědčí doručka ISDS, která tvoří přílohu dané písemnosti). Námitky Ing. Zdeňka Pecha proti projednávanému záměru, datované 27.7.2023, byly na stavební úřad doručeny téhož dne. Již předtím uplatnil jmenovaný proti záměru námitky ze dne 24.4.2023. Jak odvolací orgán ze spisového materiálu zjistil, bylo sdělení ze dne 12.7.2023 vydáno a zasláno účastníkům řízení až poté, co byl spis kompletní a následně již nebyl doplňován. Odvolatel, stejně jako ostatní účastníci řízení, měl možnost seznámit se s kompletními podklady napadeného rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zároveň uplatnit námitky, čehož využil. Každému účastníkovi řízení běžela lhůta k podání námitek samostatně. Ze strany stavebního úřadu nedošlo ke zkrácení procesních práv účastníků řízení.

6. *Napadené rozhodnutí bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Tento dokument byl vydán v rozporu s § 87 odst. 3 stavebního zákona. Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru. V napadeném rozhodnutí však byli všichni účastníci řízení, kteří podali námitky jmenováni specificky jménem a příjmením. Smyslem tohoto ustanovení v řízení, kdy je doručováno veřejnou vyhláškou, je ochrana údajů účastníků řízení tak, aby nebyli vzhledem k povaze veřejného sdílení dokumentů jednoduše identifikovatelní. Stavební úřad poškodil účastníky řízení, jelikož tak jednoduše umožnil jejich opětovnou dehonestaci na sociálních sítích stavebníka.*

Stavební úřad v souladu s ust. § 92 odst. 3 a § 87 odst. 3 stavebního zákona účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikoval označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru (viz soupis účastníků řízení na str. 27 napadeného rozhodnutí č. j. 2553/2022/MěÚSP-57). V odůvodnění rozhodnutí musí stavební úřad v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení. Stavební úřad, aby bylo jasné, čí námitky vypořádává, musí zcela logicky uvést jméno osoby, na jejíž námitky reaguje. Těžko si lze představit postup, kdy by stavební úřad uvedl, že námitky podal např. jeden ze spoluvlastníků toho a toho pozemku. Navíc v momentě, kdy je uplatněno odvolání, se s tímto odvoláním seznamují ostatní účastníci řízení, neboť ti mají právo vědět, kdo odvolání podal a co je namítáno, což v tomto případě znamená, že se dané odvolání vyvěsí na úřední desce. Ostatně není v dnešní době problém jméno osoby, která uplatnila námitky, zjistit i podle čísla pozemku. Pokud má odvolatel pocit, že došlo k dehonestaci jeho osoby, tak na tom rozhodně nenese vinu stavební úřad a jeho počínání, které je v souladu se zákonem.

Odvolací orgán souhlasí se závěry stavebního úřadu učiněnými v napadeném rozhodnutí, pouze podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu upřesňuje odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán je ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu oprávněn prvostupňové rozhodnutí doplňovat o další důvody, či je změnit, a to i co se týká odůvodnění. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů totiž tvoří jeden celek; proto může odvolací orgán nahradit část odůvodnění nebo doplnit odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou. Zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň je až krajní možností, jak řešit případné „nedostatky“ rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Vzhledem ke skutečnosti, že byly v průběhu odvolacího řízení do spisu doplněny nové podklady (viz výše) byla dána všem účastníkům řízení, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim.

Odvolací orgán použil § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, protože neshledal důvody pro postup podle odstavců 1 až 4 tohoto ustanovení.

Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 285/2021-48 ze dne 24.10.2023, jež říká, že účastník řízení, který podal odvolání, se pro účely odvolacího řízení stává v jistém (přeneseném) smyslu žadatelem, odvolací orgán totiž rozhoduje o jeho podání – odvolání, které lze chápat jako žádost o přezkum prvostupňového rozhodnutí, doručuje toto rozhodnutí jednotlivě i odvolatelům (stejně jako seznámení s podklady rozhodnutí).

Seznam všech účastníků řízení:

SK Starý Plzenec z. s., město Starý Plzenec, ČEZ Distribuce a.s.

osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:

st. p. 1621, 2265, parc. č. 331/2, 342/3, 342/7, 343/98, 343/99, 343/123, 343/146, 343/186, 343/187, 344/1, 345/16, 345/34, 345/91, 345/94, 345/95, 345/96, 345/97, 345/98, 345/85, 345/86, 345/89, 343/196, 343/176, 343/175, 343/179, 343/180, 343/185, 343/184, 343/181, 343/178, 343/177, 343/182, 343/183, 343/145, 343/188, 343/151, 343/144, 343/105, 343/120, 343/122, 343/104, 343/119, 343/103, 343/118, 343/101, 343/116, 343/100, 343/115, 343/121, 343/160, 343/198, 343/186, 343/111, 343/133, 343/159, 343/110, 343/132, 343/158, 343/109, 343/131, 343/157, 343/108, 343/130, 343/156, 343/107, 343/129, 343/155, 343/106, 343/128, 343/154, 343/143, 341/169, 343/142, 341/170, 343/141, 341/171, 343/140, 343/148, 341/172, 341/173, 341/185, 343/149, 341/175, 351/1, 343/102, 343/117 v k. ú. Starý Plzenec

osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

čp. 1397, 1395, 1400, 1399, 1377, 1446, 1382, 1401, 1394, 1451, 1387, 1163, 1165, 1287, 957, 960, 936, 920, 927, 1274, 1055, 1041, 1029, 1042, 1096, 1027, 1115, 1100, 1114, 1087, 1127, 1297, 1113, 1089, 1119, 1134, 1120, 944

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.
Dle § 91 odst. 1 správního řádu je rozhodnutí odvolacího správního orgánu v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

„otisk úředního razítka“

Ing. arch. Miloslav Michalec
vedoucí odboru regionálního rozvoje
elektronicky podepsáno

Toto rozhodnutí se účastníkům řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu doručuje podle § 144 správního řádu veřejnou vyhláškou a musí být na úřední desce vyvěšeno min. 15 dnů, 15 den je dnem oznámení (doručení). Zároveň musí být splněna povinnost zveřejnění písemnosti umožňující dálkový přístup. Dnem vyvěšení je dle § 25 odst. 3 správního řádu den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje.

Tato veřejná vyhláška byla:

Vyvěšena dne:

Sejmuta dne:

.....
razítko a podpis oprávněné osoby

Doba zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup:

Vyvěšena dne:

Sejmuta dne:

.....
razítko a podpis oprávněné osoby

Doručí se:

SK Starý Plzenec z.s., IDDS: kyvtp5r

Město Starý Plzenec, IDDS: dyrbzpq

ČEZ Distribuce, a.s., IDDS: v95uqfy

JUDr. Dana Savelia, Jedlová 1113, 332 02 Starý Plzenec

Ing. Jan Štěpán, MBA, Jedlová 1114, 332 02 Starý Plzenec, IDDS: znfhher

Miloslav Skobla, K Lomu 1119, 332 02 Starý Plzenec

Marie Skoblová, K Lomu 1119, 332 02 Starý Plzenec

Ing. Martin Petřík, Ke Hřišti 1382, 332 02 Starý Plzenec

Ing. Jiřina Petříková, Ke Hřišti 1382, 332 02 Starý Plzenec, IDDS: 852bgdf

Ing. Zdeněk Pech, K Lomu 1100, 332 02 Starý Plzenec, IDDS: kkxqf4z, zastoupen na základě plné moci Ing. Kristýnou Pechovou, K Lomu 1100, 332 02 Starý Plzenec, IDDS: 4tqghgy

Mgr. Libuše Pechová, K Lomu 1100, 332 02 Starý Plzenec

Josef Bárta, K Lomu 1087, 332 02 Starý Plzenec

Anna Bártová, K Lomu 1087, 332 02 Starý Plzenec

Eva Caithamlová, K Lomu 1089, 332 02 Starý Plzenec, IDDS: ajws7ki

Účastníci řízení (veřejnou vyhláškou):

osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:

st. p. 1621, 2265, parc. č. 331/2, 342/3, 342/7, 343/98, 343/99, 343/123, 343/146, 343/186, 343/187, 344/1, 345/16, 345/34, 345/91, 345/94, 345/95, 345/96, 345/97, 345/98, 345/85, 345/86, 345/89, 343/196, 343/176, 343/175, 343/179, 343/180, 343/185, 343/184, 343/181, 343/178, 343/177, 343/182, 343/183, 343/145, 343/188, 343/151, 343/144, 343/105, 343/120, 343/122, 343/104, 343/119, 343/103, 343/118, 343/101, 343/116, 343/100, 343/115, 343/121, 343/160, 343/198, 343/186, 343/111, 343/133, 343/159, 343/110, 343/132, 343/158, 343/109, 343/131, 343/157, 343/108, 343/130, 343/156, 343/107, 343/129, 343/155, 343/106, 343/128, 343/154, 343/143, 341/169, 343/142, 341/170, 343/141, 341/171, 343/140, 343/148, 341/172, 341/173, 341/185, 343/149, 341/175, 351/1, 343/102, 343/117 v k. ú. Starý Plzenec

osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

čp. 1397, 1395, 1400, 1399, 1377, 1446, 1382, 1401, 1394, 1451, 1387, 1163, 1165, 1287, 957, 960, 936, 920, 927, 1274, 1055, 1041, 1029, 1042, 1096, 1027, 1115, 1100, 1114, 1087, 1127, 1297, 1113, 1089, 1119, 1134, 1120, 944

Dotčené orgány:

KHS Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, IDDS: samai8a

MMP, odbor stavebně správní, IDDS: 6iybfxn

MMP, odbor životního prostředí, IDDS: 6iybfxn

MMP, odbor dopravy, IDDS: 6iybfxn

Městský úřad Starý Plzenec, odbor životního prostředí

Na vědomí:

Městský úřad Starý Plzenec, odbor výstavby

S žádostí o vyvěšení a navrácení potvrzené písemnosti zpět zdejšímu úřadu:
Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností
Městský úřad Starý Plzenec